

Superbno dober časopis za mlade,
izhaja vsako drugo sredo.

Letnik 2, deseta cifra,
izšla 24. februarja 1993
cena 85 SIT

Mick Jagger

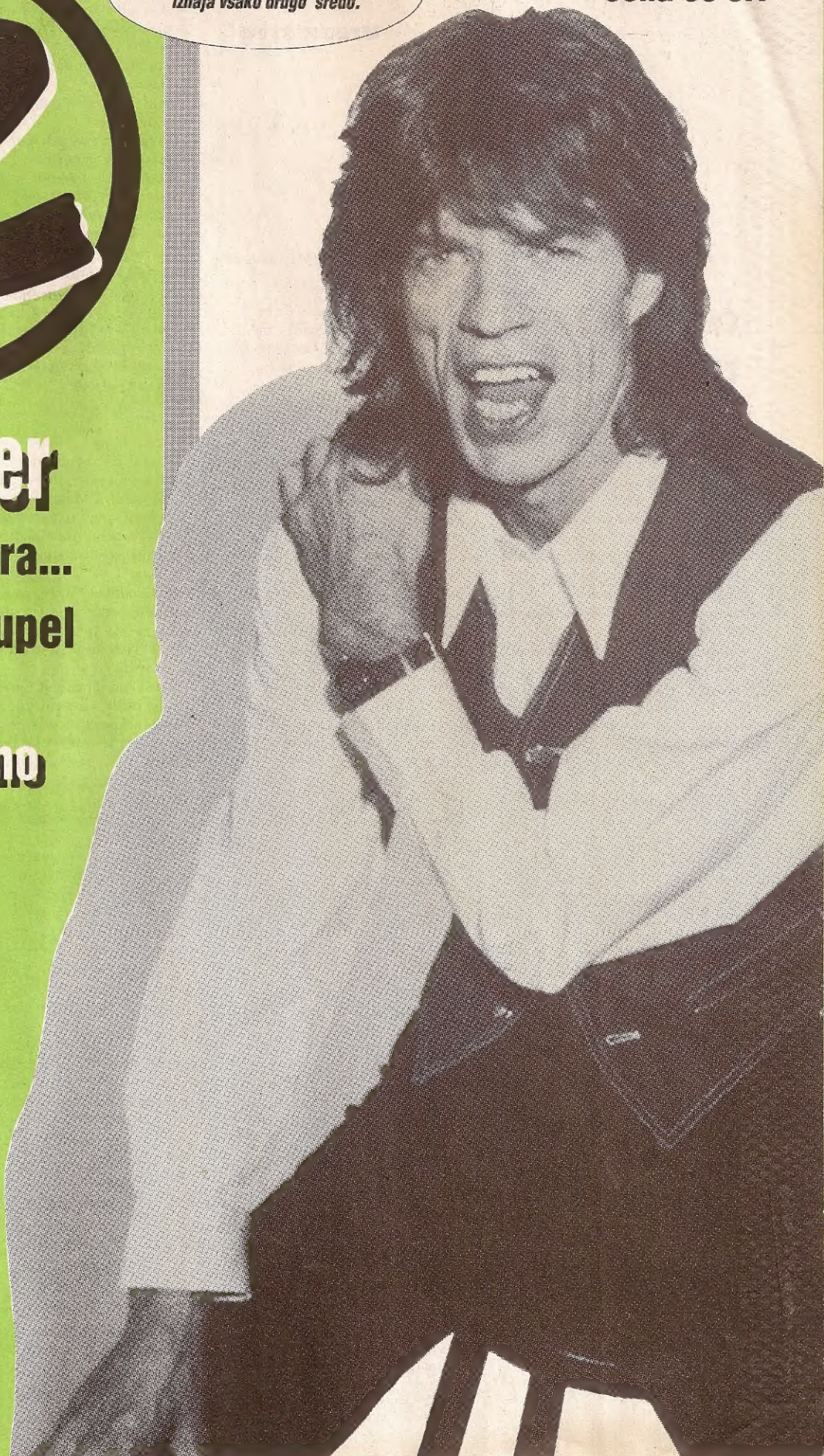
dobro gobec odpira...

Intervju z Anjo Rupel
(luštna bejba)!

Mr. Bizy še vedno
nagrajuje!!!

Idoli včeraj in
danes

Zanimivosti, moda,
čvaka, par dobrih
štosov, strip,
reportaže, anketa,
kuharije,
zafrkancija,
bimbolovski
nasveti, vedno bolj
je dober ta

...uvodnika se mi danes pisati ne da!

Uredništvo

Četrtek 11.2.1992, zgodaj zvečer

Sedeli smo pri Joštu, pili neko sivo brozgo in čakali pravi trenutek. Kakšen trenutek, ne vem! (Vedno sem želel pogledati Mirjam pod krilo, vendar si nikoli nisem upal.) Fred je v kuhinji s pašteto mazal elemente. Mora biti napaka v jebeni pašteti! je klet v belo-rdeče-črno plastiko. Noče se prijeti kruha. Namaži jo na toast! je predlagal Jošt. Ali daj malo lepila notri! Mirjam, Darja in Agnes so mešale koktejle. Niso se znale ustaviti... Bolj sem pil, bolj mi je mežikalo v glavi. V bistvu nisem maral pijače, niti pijanih večerov v šestero... Nikoli se ni nič zgodilo. Znali smo samo piti. Vedel sem - če nisem položil Mirjam do sedaj, je tudi nikoli ne bom. Lahko bi Agnes, a je nisem hotel. Noge niso bile njene. Televizor je brnel v prazno. Neki stari fantje so obupavali v CD-ju. Greva punca v južne kraje, jahat vole, fukat zmaje! mi je odmevala Joštova verzija v ušesih. Naenkrat je Darjin glas preglasil tone v moji glavi. Ugasni muziko, Jan! Tisti tip ima show na TV! Kdo? Jonas... ali Ž?... Jonas Ž.! jo je popravila Agnes. Tisti, ki igra biljard? Menda igra njegov brat. Igra klinc njegov brat... On igra! se je oglasil Jošt. Sploh nima brata... Ima! Dobro! Ima. Fred je v kuhinji za trenutek nehal kleti. Je to tip, ki izdaja Ž? je vprašal. Da! sem rekel. Včeraj sem prebral zgodbo o tisti pički. Ni bila dobra, slaba pa tudi ne. Ne objavlja on! se je vmešal Jošt. Kdo pa? Sigurno ima bolj pametne od sebe, ki izbirajo tekste. On je pameten tip! mu je nasproto-

vala Mirjam. (Želel sem, da bi opazila nekaj pameti tudi v meni, čeprav je veliko res ni bilo.) Pogled kakšno čupo ima! Danes se bo ostrigel... Šele takrat sem pogledal v televizor. Čupavi je stopil iz avta in odšel proti frizerskemu salonu. Je avto njegov? sem vprašal. Ne vem! so začeli odgovarjati. Verjetno! Videti je precej pameten. Lahko bi bil njegov! Ni njegov, gotovo mu ga je posodil kakšen obubožan režiser. Njegov je... pogledj, kako se drži! Kako? Kot bi videl Hruščeva v pivnici! Kdo mu bo plačal frizerja? Glede na avto verjetno država. Če je res njegov, mu bom poslal zgodbo! sem se vmešal. Da, pošlji... Zdajle... Pomagali ti bomo... se je navdušil Jošt. Kaj mu bomo pomagali? Poslati zgodbo, vendar! (Fredijev krik iz kuhinje.) Če sem jo napisal jaz, jo bom še poslal sam. Poznaš naslov? (Darja) Ne. Kam boš pa poslal? (Mirjam) Ne vem. No vidiš... Potrebuješ menadžerja... Vzeli ti bomo samo deset procentov! se je ponudil Jošt. Česa? Honorarja, vendar... Kakšnega honorarja? (molč) Darja, Mirjam in Agnes so napeto buljile v televizor. Verjetno je pokvarjena. Zgleda kot rižev narastek! se je oglasil Fred iz kuhinje. Dobro! sem se strinjal. Kakšen je naslov časopisa? Po zraku so leteli beli polarni medvedi. Eden je držal Ž v gobcu. Nisem hotel razmišljati. Jošt je diplomatsko vstal in odšel v pred-sobo, zavrtil 988, vztrajal pol ure in se vrnil. Jebeni skavti so mi povedali, koliko je ura. Zavrtil si 95! sem rekel. Poklič še 92 in povej, da ti vre v glavi.

Prekleta pašteta, sproti razpada! ni odnehal Fred. Na 988 je bilo stalno zasedeno. Ko sem bil na vrsti jaz, mi je naveličan, prijazen glas rekel: Počakajte trenutek! Čakal sem pet minut, nato je prekinilo.

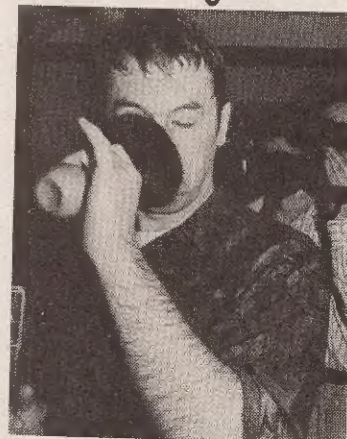
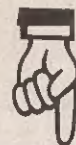
Verjetno si jo mučka med službo? je ugotovil Jošt. Po dvajsetih minutah nam je uspelo (Dunajska 5, Ljubljana). Nato sem odšel domov (nekaj blokov naprej), vzel zgodbo iz predala in se vrnil. Agnes je izvajala plesno točko na mizi. Freda so udarjali veliki beli kiti v glavo. Z Joštom sta grizla kruh in z žlico zajemala pašteto iz plastike. Darja in Mirjam sta buljili v čupavca na TV. Mislim, da se nista pretvarjali. Res jima je moral biti všeč. Imaš zgodbo? je vprašal Fred s polnimi usti paštete.

Da. Kje? Tukaj. Daj sem! Treba jo bo aranžirati... Tudi njemu je igralo v glavi. Nisem ga poslušal. Z Mirjam sva položila zgodbo v kuverto, napisala naslov, vendar sem na znamko pozabil. Kdo ima jebeno znamko? sem vprašal. Jebeš znamko! Napiši, da si Kučanov stric. Joštu ni bilo do literature. Meni tudi ne... Vsaj do tiste, ki so jo objavljali v Novi reviji. Dobro! Poslal bom jutri! sem rekel in spil požirek sive brozge. Agnes je končala s plesom. Na sebi je imela črne hulahopke, Fredijev plašč in moj košarkaški dres. Pogledj ga, kakšen je! je pokazala proti televizorju. ...kot oskubljen mandarina! jo je dopolnil Fred. Šikan fant je! Ima nekaj v sebi! ni pustila kritizirati Mirjam. V sebi mogoče! Na glavi pa mu ni ostalo veliko! sem rekel. Ima pa v glavi! (Darja)

Da, če je tisti avto njegov, sigurno... Ne more biti kreten in voziti takšen avto. Ni njegov! Mora biti bedak! je ugotovil Jošt. Ti si bedak! ga je strupeno pogledala Darja (študirala je filozofijo). Namesto medvedov so začeli preletavati lipicanci preko stropa. Ne, jaz sem genij! Živim na fotrove stroške... Imaš mercedesa? Ne! Prejšnji teden sem prodal katro. Torej si cepec! Da. Kaj? Dobro... Tip ni cepec! se je vdal. Resnično so ga dobro postrigli. Agnes je izginila na WC (zmeraj po dveh vodkah izgine na WC). Počakaj malo! Še zmeraj ga strižejo! jo je hotela zadržati Mirjam. Sedaj

izgleda mnogo bolje. Ni je poslušala. Izgleda kot Kim Novak v nemem filmu, samo da nima brk. (Fred) Kakšna Kim Novak? Kdo je Kim Novak? (Darja) Ne! Zmotil sem se... se je popravil Fred. Misli sem Chaplina. Ne bodi zloben! Lepši je od tebe! Chaplin? Ne! Ž.! Kaj? To ne more biti res. Nihče ni lepši od mene. Utihi, Fred! Gledam Videošpon... (Mirjam) Kaj je to? Konjske dirke na drškalah! Kaj? Nič.

Sedeli smo do Dnevnika. Mirjam je ugotovila, da je Ž. najboljši tip na televiziji. Tudi Darja se je strinjala. Jaz mislim drugače. Bolj mi je všeč Eva Longyka. Nato smo zlili sivo brozgo v pomivalno korito, sedli v Fredov AX in se odpeljali proti Golovcu. Vozila je Mirjam. Ko bodo izplačali honorar, si bom kupil BMW 850i! je rekel Jošt. Jaz bom kupil dacarja in ga obesil na podstrešje! ga je dopolnil Fred. Mene verjetno ne bo... Njasknitič bom kupoval ženske po Sahari! (Jaz) Agnes je zopet postalo slabo. Hotela je bruhati čez šipo... Ž. je najboljši! Nemogoče! Jaz sem najlepši! Ima seksi glas! Prekleta pašteta! Gotovo je bila iz vojnih rezerv. Mirjam! Kaj? Ljubim te. Ne seri! Si vedela, da imam bradavico na riti? Utihi! Hočem vikend na Jamajki... Tudi Woody Allen ima vikend na Jamajki... Bernard

Čvaka - lat. (chvaka lucida) je norec v lahkotnejši izvedbi, nekoliko načet, počen, odštekan, na robu resnične norosti, človek, ki je pripravljen peti na drevesu in lahkotno tekati po avtobusu.
Opomba: Če se vam primeri, da imate v ustih cigareto, iz škatlice pa jemljete novo, dobrodošli v svet Čvaka.

Mali oglasi

Intelektualne storitve

Ponujam inštrukcije iz matematike, fizike in kibernetike. Cena po dogovoru, pridem na dom. Nujno potrebujem delo. Bodite humani. tel. 061/114-102

Afere

Laibach smema novo ploščo

Včeraj okrog šeste ure zvečer je iz stanovanja Gorazda Golfiča izginilo nekaj trofejnega rogovja, vrednega 100.000 DEM. Vendar tatovi niso računali na fotoamaterja Petra, ki jih je skrivaj fotografiral. Posnetek nam razkriva, da so tatovi srne, ki so si na glave nalepile rogove svojih pobitih soprogov in tako kamuflirane pobegnile iz stanovanja. Trofeje so vrnili objokanemu Gorazdu.

Kviz

Česa se je dotaknila deklica na sliki?

1. Glave Phila Collinsa.
2. Glave Eltona Johna na plaži.
3. Glaviča E.T.-ja.
4. Glaviča jetija.
5. Glave ali glaviča Michaela Jordana.

Tragedija na snemanju reklame

Pred lansiranjem torpeda.

Med snemanjem reklamnega spota za Revlončik je prišlo do nenamernega lansiranja torpeda s strani znanega manekena Johnsona Smajiča. Njegova partnerica v spotu, vrhunska manekenka Vera Topčagič, je bila v usodnem trenutku v neposredni bližini in je detonacijo skušala preprečiti, vendar ji to žal ni uspelo. V nesreči je bila njena roka težko poškodovana, lažje ošpricani pa so bili fotograf, tonski tehnik in režiser.

Iztoku Dimcu

Zdravo!

Odločila sem se za tole pismo, čeprav se ne poznavam.

Že nekaj časa vem, da obstajaš, ker sledim tvojim fotkam in tekstom v revijah. Poskušala sem te analizirati iz tega, kar je bilo objavljeno. Za hipec se mi je zazdelo, da imava nekaj skupnega...

Tvoje fotke so mi zelo všeč, veliko bolj kot teksti. V tekstih se čuti vsiljena laž, vsaj v Ž-ju. Pišeš, kot da bi hotel nekoga prizadeti. Teksti so sicer blazno senzibilni in predvidevam, da si raket v horoskopu. Pogrešam tvoje tekste v "M-zinu". Tvoji intervjuji so super.

Velik sem tvojo razstavo na Kersnikovi, ki je bila enkrat maja lani. Žal sem zamudila otvoritev. Tudi razstava v knjigarni na Titovi je bila magična, zaradi tiste fotke, ki je bila tonirana, ti in ena deklica v ruševinah. Imaš odštekano kapo! Mislim, da je ista deklica bila še na eni fotki, portret je bil pobarvan (veke in ustnice). Pozabila sem na čas in se za nekaj trenutkov potopila v globino njenega pogleda. Tvoj objektiv je ujel lastno energijo v njenem pogledu. Začutila sem, da sta si zelo blizu. In zakaj ti pravzaprav vse to pišem?

Bila sva najboljša prijateljica in rada sva se imela! Tistega dne, ko je umrl, je tiha bolečina zapolnila mojo dušo! Na pogrebu me ni bilo, ker tega enostavno ne bi prenesla. Saj tudi verjeti ne morem, da ga ni več. Blazno! Tega popoldneva sem lutala po mestu in naletela na tvojo razstavo v knjigarni. Te magične oči so me spomnile na njegove in jih nikoli ne bom pozabila. Fotka je postala izhodišče za zgodbo, ki jo pišem nekemu, ki ga ni več! Upam, da mi tega ne zameriš. Če mi bo uspelo zadevo dokončati, ti bom podarila en izvod. Žal pisma nisem osebno napisala, ker zdravnik ne dovoli, da bi se utrujala. Sestra, ki skrbi zame, ga je natipkala.

Ko me spravijo na noge ti "čudaki v belem", bi rada še enkrat videla tvoji dve najfotki. Tebi in tvoji magični deklici želim še veliko dobrih fotk! OK! NE bom te več utrujala. Imej se in zbogom!

"R"

Pozdravljena

Medtem, ko sem se na koncu tvojega pisma zamislil v ta sunkovit, hiter in deroč "R", ki glede na vsebino manifestira popolnoma drugačno vizualno predstavo o tebi, sem pomislil na razlog. Nekje v miselnih vijugah polarnega dela mojih sivih celic se je nato počasi premaknil in skoraj lebdedeč iskal prostor, kjer bi se lahko zasedel. In se je.

Na tem kosu papirja.

Kljub temu bo razlog razbran le med vrsticami, kajti do njega imaš pravico samo ti. Neverjetno, kako se mi, odkar se zavedam, vsake toliko časa zgodi kakšna taka mala šokantnost, kot je na primer tvoje pismo. Pa bi moral biti že navajen na to. Morda nisem zato, ker imajo različne podobne stvari drugačen naboj. In ta je eden izmed tistih redkih, ki povzroča ganjenost. Pa ne zato, ker so ti moje fotografije in teksti bolj ali manj všeč. Zadnje čase namreč ne dam veliko na t.i. lažni ego-trip. Ker je tako, kot vse ostalo na tem svetu, relativen. Celotno toliko, da se lahko v hipu spremeni v popolno nasprotje, ki ni ravno prijetno.

Zanimiva je tvoja analiza, ki je, moram priznati, zelo pronicljiva. V preteklosti se je prav tako skrivnostno pojavilo nekaj takih podobnih zedeov in vse imam, se razume, shranjene. Razlika je le v tem, da so jih pisali oz. pisale le tiste "znanke", ki so me vsaj nekaj časa neposredno doživljale. Zato skoraj ne morem verjeti, da se ne poznamo, morda vsaj iz kakšnega prejšnjega življenja ali pa je šla tvoja analiza mnogo dalj od tekstov in fotografij. Med temi, ki so o meni samoiniciativno pisali psihoanalize, je bila tudi deklica iz toniranih fotk. Nekaj je v magičnosti, ki jo omenjaš in nasploh je morda vsebina njenega pogleda zelo zanimiva, ker bi slehernemu psihiatru ob njej skočile oči iz jamic. Toda naj te opomnim; ni vse tako, kot je, tudi tisti pogled. Magija, še posebno "ljubezenska", je zelo minljiva. To si ti, na žalost, za razliko od mene, morda na zelo tragičen način spoznala.

Vonnegut je nekoč zapisal: "Ko nekdo umre, se samo zdi, da je umrl. V preteklosti je še kar se da živo, zatorej je zelo prismođasto, da se ljudje na pogrebu jokajo. VSI TRENUTKI, pretekli, sedanjí in prihodnji, so od nekdaj in vedno bodo. Tako gre to."

Najbrž ti to v tem trenutku, ko preživljaš bolečino, ne bo ravno v tolažbo. Toda to je proces. Proces samospoznavanja, ki je sprva grenak, vendar postaja s časom vse slajši. Želim ti čimprejše okrevanje in upam, da se morda nekoč, nekje res srečamo, tvoj Izto

P.S. Vsako pismo mora imeti svoj post scriptum, pravijo. Kar se tiče tekstov, je že tako, da sem, kot si lahko ugotovila, bolj vizualen tip kot pa literaren. Vendar o kakšni vsiljeni laži ne bi mogel govoriti. Nočem trditi, da je vse, o čemer pišem iskreno, je pa spontano. Tudi laž je iskrena, včasih bolj kot resni

Zdravo, Ž!

Pred mano je Ž oziroma njegova osma cifra, ki pa ni prva od tega zares dobrega čajnga, ki pa je resda povod, da sem se ti sploh odločila pisat. Kar je res, res je: tale Ž kar ne morem in ne morem prehaliti ne jaz niti moji ta ostali domači tako iz Slovenije kot tisti iz tujine, ki jim je tale Ž že prišel v roke. Sicer pa naj bo dovolj pohval za začetek, da veš, da preveč dobrega na kupu tudi lahko še škoduje, ali ne?!

Ime mi je Zlatka in imam 39 let. Nekoč Ljubljanka, vendar že 23 let živeča tj. poročena v Grevenbroich, Nemčija. Mož je Denis in ima 42 let. Imamo 4 otroke in za zdaj 6 vnučkov. Smo preprosti ljudje, a srečna družina. Vse kar imamo z možem ali imajo naši otroci smo trdo prigarali. Pa vendar se nimam kaj pritoževati. Ž sem prvič dobila v roke pri ta ljubljanski sestrčni Moji in ga začela iz samega firbca prelistavat. Bolj ko sem obračala stran za stranjo, bolj sem ga z veseljem in navdušenjem sledila. Od vseh ta prebranih se nam zdi ta haupt prav tale osma cifra, dosedaj pač. Moja mi je potem zrihtala vse cifre od Ž, ki sem jih seveda jaz vzela in jih bom našla v Nemčijo pokazat tudi ostalim našim Slovencem, ki živijo in delajo v Grevenbroichu, Koelnu, Duesseldorfu ali Neussu in so naši ta haupt prijatelji. Sigurna sem, da ga bodo tudi oni sprejeli z enakim veseljem kot sem ga jaz in moji ta domači. Vsekakor pa nam bo tale Ž odslej dobrodošla sprememba za branje ob Jani, Nedeljskem, Anteni in Celjskem Tedniku (po fotru sem celjska korenina, a po mami tržačanka!) ter hrvatski Areni. Moja mi bo ta nove cifre od Ž seveda čuvala, sicer pa tudi jaz zdaj grem dol za Slovenijo jako bolj često, vsaj enkrat na 2 mesca. Zdaj bo pač tudi naša ta druga slovenska bajta, ki stoji v Zrečah pod Roglo, dokončno zrihtana tudi od znotraj, čeprav seveda še ne mislimo na stalno preselitev v Slovenijo.

Kot že rečeno, tale Ž se nam vsem skupaj zelo zelo dopade, meni osebno največkrat radi naslovne strani ali konkretno radi reklame po Valu 202, ki sem jo povsem slučajno slišala za tole osmo cifro. Morda sem res edina mojih let, ki se ti oglašam s pismom. Ampak, kaj hočem, kljub letom sem v vseh ozirih še kako mladostna ali če hočeš mlada po srcu. Ni dvoma, da je tvoje bralstvo sestavljeno v glavnem iz te naše mladeži, najbrž v prvi vrsti so mlade punce...

Ker pač ne sodim (žal) v to kategorijo, te naprošam, da mi vseeno posvetiš vsakj toliko pažnjo, da boš prečital tole pismo do konca. Moje pismo pač ni nobena posebnost, toda napisano je poštno in iz srca preproste Slovenke, skoraj brez šol.

Dragi Jonas: sedaj bom pa malo preskočila na tvoje delovanje na TV Slovenija, če nimaš kaj proti, kajti mi sledimo tudi to, pač resda v glavnem z malo zamudo... Če smo seveda v Zrečah ali v Bohinju, potem pač gledamo direktno po TV tvojo oddajo Videošpon ali pa tvojo rubriko znotraj Studio City. Sicer pa gre zahvala za to spet moji sestrčni iz Ljubljane, ki mi vse te oddaje posname sproti pridno, seveda v primeru moje oz. naše odsotnosti.

Čeprav je tole pismo res kar dolgo, si mislim, da te to pač ne moti preveč in da boš zdržal z branjem do kraja. Želimo pa si mi vsi, da tole pismo tudi objaviš v Ž, ker bomo seveda mi vsi zelo veseli. Pa nič hudega, če bo pismo jako skrajšano s strani redakcije, samo nam je že sploh dovolj to, da bo preprosto noter. Zdaj te pa gotovo že utrujam, ali pač?

Sem pobožna, v cerkev grem pa samo, če sem v Sloveniji, toda hvala Bogu, imam zdravo kmečko pamet. To pravim za nadaljnje razumevanje mojega mnenja tebi v vednost. Življenje sprejemam takšno kot je in morda sem včasih res malo vdana v svojo usodo. Mene osebno in nas vse skupaj prav nič ne moti, da je tale Ž poln takih in drugačnih izrazov, ki bi jih morala po drugih kajtnih z lučjo iskat, pa bi jih verjetno še ne našla. Tudi Ž mora živeti, vsaj tako mi mislimo. Mnoge moje prijateljice in sošolke še iz Ljubljane in Slovenije so namreč tale Ž poštno popljujele in se zgražale predvsem zaradi teh izrazov in sem pa tja tudi radi kakšne fotke, z nago babo, seveda. Seveda so oni vsi po vrsti goreči krščanarji, hkrati pa tudi zelo pokvarjeni. Sem zadnjič lepo rekla sosedu od sestrčne, da naj kar neha šimfat čez Ž zaradi vsebine oziroma izrazov, sicer bom jaz povedala možu od nje, s kom vse se kurba ta vzorna žena. Pa je bila potem raje res kar tiho. Je že vedela, zakaj... To je bil le en lep primer, da o ostali hinavščini takih svetnic in moralistov raje niti ne spregovorim več eno samo besedo. Prav? Za konec pa le še to sledeče, dragi moj Jonas Ž: Mi ta stari Slovenci iz Grevenbroicha si želimo, da bi v Ž videli tudi kakšno sliko od grup, pevcev ali pevk, ki so bili popularni tam v skorajda že davnih 60-ih oziroma 70-ih letih, torej v času, ko smo bili mi ta mladi. Seveda mislimo na posameznike iz grup, ki še danes vsaj malo migajo na evropski ali svetovni glasbeni sceni kakor tudi na tiste, ki so že odpeli svoje ali celo prehitro odšli s tega sveta in tako ali drugače (p)ostali žive legende vse do današnjih dni. Npr.: sem pa tja bi lahko Ž kaj objavil o Joan BAEZ, Paul MCCARTNEY, grupi The DOORS ali ROLLING STONES, Bob DYLAN, Julio IGLESIAS, itd.

Tudi mnogi znani Slovenci si zaslužijo mesto v Ž s sliko ali kaj napisanega o njih radi dela po javnih medijih in s tem stečene popularnosti. Mislim na RTV osebnosti, kot so Sašo Hribar, Janko Ropret, Mojca Blažej, Nataša Dolenc, pa obedve Saše in še kdo sigurno še paše zraven, pa ga nisem napisala. Tale Ž naj le sledi objavljat nova in nova poglavja zgodbe o junakih TV nadaljevanke po imenu "Beverly hills 90210". Čeprav je ta seri-

ja v Nemčiji že šla dlje, smo res jako veseli, da jo pač lahko (resda spet od začetka) sledimo tudi v Sloveniji, kajti to je nam vsem skupaj ta haupt omiljena serija. Še bolj pa smo veseli, da lahko sledimo to v Ž v slovenščini. Verjemi mi, da se kar ne morem in ne morem nagledat te serije, kar je morda za moja leta res pomalo neobičajno. Ampak takšna pač sem! Lahko bi celo rekla, da sem se zatreskala istočasno v Brandona in Dylana. Res pa je tudi to, da so moji zeti jako slični tem dvem dečkom iz te nam vsem skupaj jako omiljene serije.

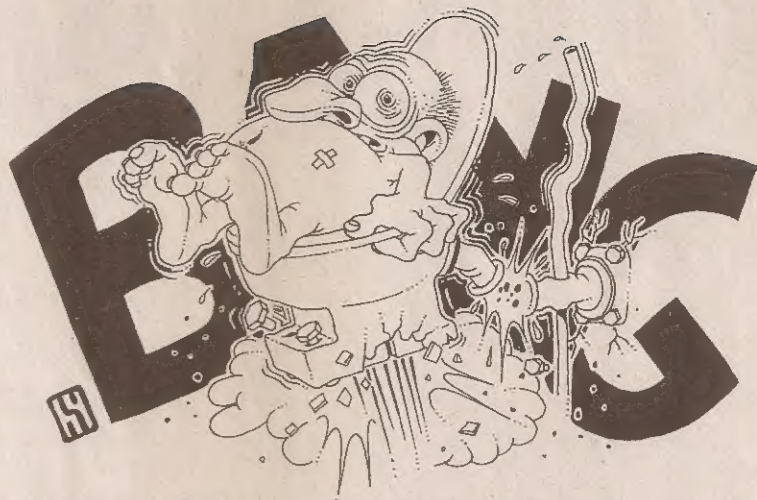
Cajtngu Ž pa seveda še na mnoga leta!

Pa lep pozdrav in srečno tako tebi kakor tudi vsem tvojim kolegom od cajtnga Ž, v veselem pričakovanju objave tegale pisma oziroma samo njegove zelo skrajšane verzije s strani Ž redakcije! Še enkrat hvala tebi, Jonas za pažnjo in hkrati strpljenje ob branju tegale res jako dolgega pisma! Naj Ž ostane vsaj tako dober kot je to že sedaj...

S spoštovanjem,

Zlatka Knežević z ostalimi ta domačimi: mož Denis, hčerke Gordana (Goca) in Snježana, sina Mario in Toni, vnučki Milan, Zoran, Denis, Igor, Thomas in Daniel, zeti Dragan, Nikola, snahe Inge in Mojca.
 Familija KNEŽEVIĆ Neuenhausener / Am Schanze 298 4048 Grevenroich 5 Nemčija

Res hvala za tole pismo, se nam je vsem v redakciji zdelo ful dobro. Če bi si vsi Slovenci upali takole od srca povedati, kar jim leži na duši, pa bi bili mnogo manj zajebani, kot smo. Hvala. Pozdravi otroke in vnučke!

UČIMO SE BIZNISA ali KAKO DO DENARJA by Mr. BIZY!

Mr. BIZY iz firme REI Ljubljana, ki vas v Ž-ju in Videošponu uči osnovnih štosov biznisa, vam bo danes zastavil tretje vprašanje. Prejšnje ni bilo prav težko, vendar se pri odgovorih niste ravno pretegnili. Današnje vprašanje je še nekoliko težje, kajti tokratna nagrada bo še bolj super!

Saj veste, sistem je še vedno totalna preprost: v Ž-ju prebereš vprašanje, v četrtek gledaš Videošpon, kjer bo Jonas pokazal nagrado, da se vam bodo začele cediti sline, izpolniš kuponček in ga pošlješ Mr. Bizyju na REI. Okej?

Pravilni odgovor na drugo vprašanje je bil "KOMUNIKATIVNOST, SPOSOBNOST PREPRIČEVANJA, DAR GOVORA". The best nagrado za odgovor pa bo dobila PETRA KRANJC, Dupleška 30, 62000 Maribor.

TRETJE VPRAŠANJE

Katera lastnost bo poslovneža šele zares pripeljala do poslovnih uspehov?

DODATNO VPRAŠANJE ZA TA BRIHTNE:

Napiši kakšno dobro misel ali geslo v zvezi s pravilnim odgovorom na današnje vprašanje.

Ime in priimek:

Naslov:

Nagrajenec bo objavljen v naslednji številki Ž-ja in v Videošponu.

Izpolnjen kupon izreži in ga pošlji na naslov REI d.o.o., Mr. Bizy, Letališka 33/IV, 61000 Ljubljana

Še vedno največj

*Pevec Rolling Stonesov - največje rock skupine vseh časov
in sinonim za rock'n'roll in show biznis v eni osebi.*

Prejšnji teden je Mick Jagger izdal svoj tretji solo album z naslovom Wandering Spirit. Po tridesetih letih na rock sceni je Jagger še vedno pripravljen na akcijo. Stonsi se posamično ali skupaj torej rolajo naprej.

Jagger je zdaj starejši od predsednika ZDA. "Jebi ga, še vedno pa sem mlajši od državnega sekretarja/zunanjega ministra ZDA," dodaja vihravi Mick skozi svoja gro-mozanska usta, ki pa jih za take pomenke odpre komaj za vzorec. Na njegovem že precej zgubanem ksihtu je še zmeraj zaznati eno samo željo. Sla po vedno novih avanturah s tega obraza ne more. Nikakor. Frizura, kakršna se najbolj poda rock veteranom in izbran imidž, športno elegantno pohotno perverzen. Mick Jagger bo 26. julija letos dopolnil 50 let.

Wandering Spirit je izšla pri založbi Atlantic, čeprav so Rolling Stonsi za svoje skupne projekte pred letom in pol podpisali bajno pogodbo s firmo Virgin. Slednja je bila težka celih 45 milijonov dolarjev. Za to ceno pa morajo Stonesi v šestih letih posneti tri albume. Pri od teh treh naj bi se po napovedih začel pripravljati že sredi tega leta, snemanje pa naj bi prišlo na vrsto ob koncu leta '93. The Rolling Stones naj bi bili tako spet na turneji v letu 1994.

Jaggerjevi izdelki in njegova solistična kari-
era so seveda povsem druga stvar. Njegov hobi. Po prvih dveh albumih, She's The Boss iz leta 1985 in Primitive Cool (1987), ki jih je založila CBS, je Mick končno v tradi-
cionalno rockerski družbi. Kot je znano, ostaja prav založba Atlantic Records med tovrstnimi multinacionalnimi korporacijami še najbolj zvesta svojim koreninam. Te pa so še danes znane po imenih, kot so Led Zeppelin, Crosby Stills Nash & Young, Genesis...v zadnjih letih pa so za Atlantic snemali tudi Inxs, Saigon Kick in drugi. Jagger na Wandering Spirit ponuja precej klasično rock'n'roll godbo. Nekateri celo trdijo, da je stvar preveč podobna legen-
darnemu albumu Rolling Stonesov Sticky

Fingers. Mick pa dodaja: "Nikakor nisem zavestno naredil plate, ki bi se spogledovala s tistim, kar smo počeli v prvi polovici sedemdesetih." Jagger enostavno fura svoj fazon, ki je najprej prepoznaven v samih melodijah, nato pa še v produkciji, ki pač ne more biti drugačna kot... obvezna kitara in njen rif, potem pa šele našponana bas in boben, pogojno so tu še klaviature in piha-la... in Jaggerejev glas, eden in edini v nor-malnih legah, da o njegovem falsetu niti ne govorimo. Jagger je večino materiala za svoj novi album napisal sam, nekaj komadov pa v sodelovanju z kitaristom Jimmyjem Ripom in klaviaturistom Mattom Cliffordom. Jaggerjeva muzika je pravi, malo zapatosiran, a vednar učinkovit rock'n'roll. Taki so ta-hitri štikli, prvi Wired All Night, nato pa še Put Me In Trash, Mother Of A Man in Think. Jagger je za Wandering spirit napisal jasno tudi nekaj balad, med katerimi prednjači Angle In My Heart, ki hudo koketira z vsem znano Lady Jane. Od štirinajstih komadov na plati pa so štiri priredbe. Use Me Billa Withersa je Micku pomagal odpeti Lenny Kravitz, v funky stilu je skladba Think, ki jo v origi-nalu prepeva James Brown, tretja priredba je Knightova I've Been Lonely For So Long, hit iz leta 1972, zadnja predelava pa je irska narodna Handsome Molly, ki jo je, kot pravi Jagger, prepeval v irskih pubih še takrat, ko je živel v Dublinu. Mick je za Wandering Spirit izbral zelo posrečeno kombinacijo spremljevalnih glasbenikov in pa pravega producenta. To je znani Rick Rubin, ki ga poznamo kot lastnika rock-erske firme Def American, še bolj pa kot človeka, ki je praktično odkril skupino Black Crowes, delal z imeni, kot so L. L. Cool J., Beastie Boys, Run DMC in Slayer, ter sproduciral zadnji album Red Hot Chilli Peppersov. Med instrumenatlisti pa seveda ne gre pozabiti na prispevke dveh top basistov. Doug Wimbish (zdaj Living Colour) in Flea (Red Hot Chilli Peppers). Presenetljiv je tudi Jaggerjev izbor sakso-fonista, ki nastopa v dveh skladbah.

a rock'n'roll faca

Courtney Pine je zelo priznani britanski jazzist mlajše generacije. Njegov solo je slišati tudi na prvem hit singlu z naslovom Sweet Thing, ki se že veselo rola po radiih. Jagger za letošnjo pomlad pripravlja krajšo koncertno turnejo, ki pa bo zajemala le nekaj nastopov na najbolj pomembnih svetovnih odrih. London, L.A., New York, Tokio. Potem pa se bo Jagger spet sestal z Keithom Richardsom, s katerim bosta postavila nov album Stonesov. Mimogrede, Richards je prav zdaj na ameriški turneji s svojim bendom, s katerim promovira svoj drugi solo izid Main Offender. Kot kaže, se glavna Stonesa zelo zelo intenzivno ogrevata....

Že omenjeni klaviaturist Matt Clifford, ki je pred tremi leti tudi sodeloval na glomazni svetoni turneji Rolling Stonesov Steel Wheels/Urban Jungle Tour je izjavil, da se s Stonsi po zabavljaški plati ne more primerjati nobena družba. Kljub temu, da imajo že vsi blizu pet križev, jim žura ni nikoli dovolj. Ravno v času zadnje turnee je Jaggerju in Richardsu po vsakem koncertu še ostalo toliko energije, da sta ga vsak po svoje srala še vso noč. Jagger je po navedi hodil v klube in veseljačil naokrog, Richards pa je prirejal bučne zabave v svojih apartmajih.... Te starine se, kot kaže, ne morejo umiriti.

Rolling Stonese pa ta trenutek skrbi še en problem. Namreč, skupino je dokončno zapustil basist in ustanovni član Bill Wyman, ki bo v kratkem izdal tudi avtobiografijo in se tako poslovil od rock'n'roll življenja. Njegove zamenjave še ni oziroma še ni izbrana. Ta trenutek je še veliko špekulacij z imeni, ki bi bila primerna za novega člana Rollingov. Vendar pa se med temi največkrat pojavlja prav Doug Wimbish, ki je lansko leto prestopil v Living Colour in z njimi pravkar posnel tudi nov album.

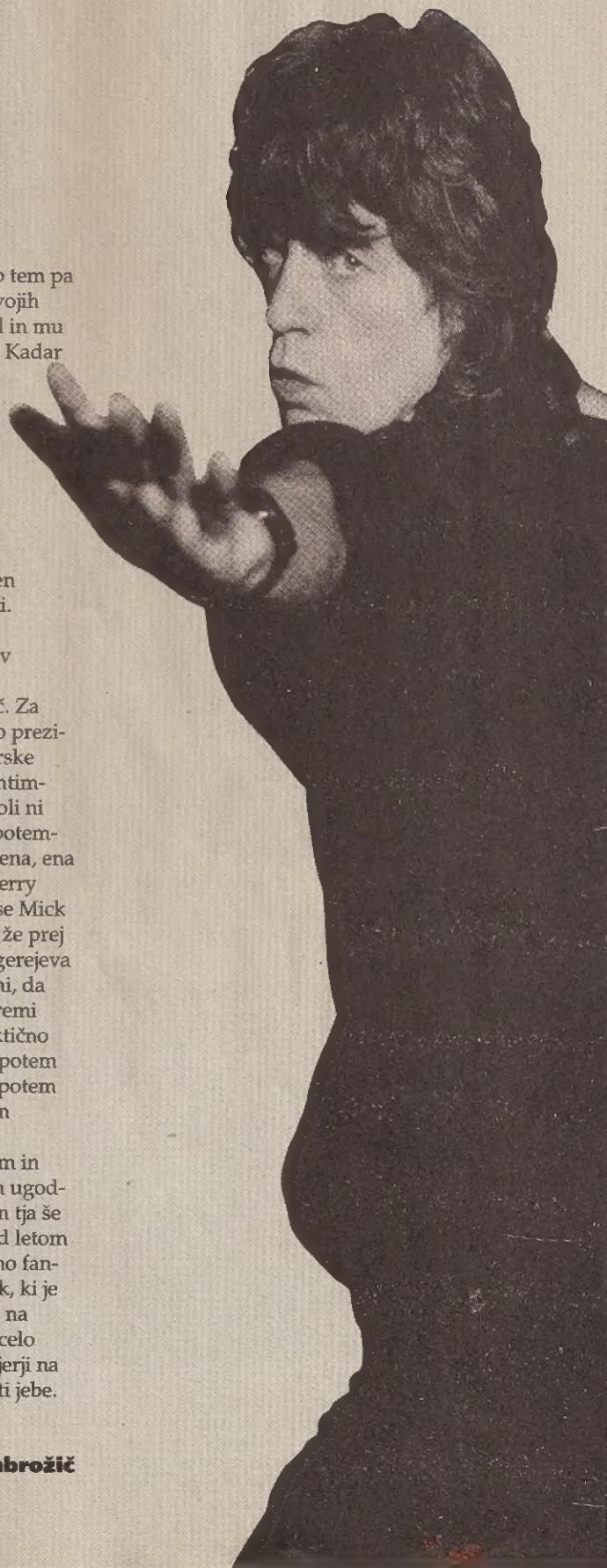
Zanimivi sta tudi mnenji obeh, Jaggerja in Richardsa, o tem, kaj in kako ustvarja vsak posebej, se pravi zunaj okvira njune matične skupine. Jagger pravi, da so

Richardsove stvari povsem O.K., ob tem pa se sploh ne boji, da bi se Keith na svojih solističnih sprehodih preveč utrudil in mu za Stonese ne bi ostalo več energije. Kadar nastopa vsak sam, pravi Jagger, je to pač on sam. Neodvisen. Ko pa je del benda, funkcionira kot član katere koli skupine. Richards pa pravi, da je za Jaggerja celo bolje, da se tudi malo sam zgoni....

Sicer pa je znano, da je bil Jagger pred tremi meseci kar preveč aktiven tudi na področju, kjer ne bi smel biti. Kratkoročno razmerje z italijansko manekenko Carlo Bruni je preraslo v prvovrstni škandal. Jagger se na te obtožbe/napade ne ozira kaj preveč. Za tračarski tisk pravi, da ga enostavno prezira, tako kot tudi vse druge novinarske izmišljotine. Pravzaprav o svojem intimnem življenju sploh noče in tudi nikoli ni hotel javno govoriti. Lepo Carlo je potemtakem parkrat...., a mu je njegova žena, ena najbolj znanih manekenk na svetu Jerry Hall, to oprostila. Kot je znano, sta se Mick in Jerry poročila leta 1990 na Baliju, že prej pa sta imela dva otroka. Zdaj je Jaggerejeva družina že petčlanska. To pa pomeni, da ima Jagger že sedem otrok, in to s tremi različnimi ženskami. Mick ima praktično štiri domove. Prvi je v New Yorku, potem je eden v Loire Valley v Kaliforniji, potem je tu še hiša na Bahamih in en krasen vikend v Texasu.

Jagger je torej spet na lovu. Za žurom in verjetno tudi za denarjem. Glasba in ugodno življenje ga vlečeta naprej. Sem in tja še kakšen film. Zadnjega je posnel pred letom in pol v Atlanti, gre pa za znanstveno fantastično zgodbo z naslovom Freejack, ki je celo šesti ali sedmi Jaggerjev nastop na filmu. Sicer pa, če si med petimi ali celo tremi največjimi modeli, facami, frajerji na svetu, potem se ti itak za vse po vrsti jebe.

Matjaž Ambrožič

Starci še migajo

Sredi februarja je bil v festivalni dvorani blazno zanimiv koncert. Začel se je z nastopom Don Menthony Banda, ki so promovirali svojo, kot pravijo, novo kaseto, ki jo sicer v glasbenih trgovinah prodajajo že od decembra. Potem je nastopil Janez Bončina Benč s svojo skupino.

Tudi on je pred kratkim izdal nov CD z naslovom Največji neuspehi, na katerem lahko najdete petnajst Benčevih uspešnic, songov, ki jih je naredil v petindvajsetih letih, odkar je na sceni.

Potem pa se je začel pravi žur. Benč je na koncert povabil še sedem veličastnih - sedem znanih slovenskih glasbenikov. Najprej se mu je na odru pridružil Tomo Jurak, s katerim sta že prej precej sodelovala. Potem so drug za drugim prišli še Zoran Predin, Janez Zmazek Žan, Robi Magnifico, Sašo Bole, Aleš Klinar in Pero Lovšin. Čeprav na začetku ni kazalo najbolje, je bil koncert izredno zabaven. Dobrega razpoloženja vseh nastopajočih pri preigravanju uspešnic svojih kolegov se je našla tudi dvorana, tako da ni nikogar motilo, da so veličastneži včasih močno falili kakšen akord.

Zdaj lahko samo upamo, da je bil ta koncert res le prvi tak skupinski koncert prijateljev, kôt so zatrdili nastopajoči, ki pravijo, da so se končno le začeli malo bolj družiti med sabo in da bodo imeli nekaj od tega tudi ljubitelji dobre glasbe. Ustanovili so avtorsko društvo, pa ob nedeljah nekateri redno igrajo nogomet, to, da pa tudi veselo žurajo skupaj, pa je menda vsakomur že zdavnaj jasno.

Sonja

ALEŠ KLINAR

Jaz sem koncert doživel večstransko. Najprej sem zamudil uvod Don Menthonyjev. Sem bil pa na nekaj vajah za ta koncert - moram reč, da smo imeli ogromno vaj, tako da je potem vse potekalo brezhibno. Med Benčevim koncertom sem šel gor, na balkon, kjer sem sedel s steklenico viskija in užival v koncertnem vzdušju in to je bil po dolgem času res en pravi koncert v Ljubljani, v pravem pomenu te besede. Ljudje so stali, poslušali, ploskali.

Foto: Urška Žnidaršič

JANEZ ZMAZEK

Danes smo sicer zaigrali samo štiri skladbe z nove plate, ki je zaenkrat še tako sveža in topla - izšla je decembra - da težko rečem, kako bo. Najbrž je to eden tistih izdelkov, ki se bolj težko primejo.

Današnji špil je verjetno posledica tega, da smo se končno tudi v drugih stvareh vzeli bolj skupaj. Ustanovili smo namreč svoje avtorsko društvo, ki se mora sicer še malo urediti, ampak začelo se je. Žur pa je bil dober. Koncert sva pripravljala skupaj z Benčem. On je začel prvi, potem pa je povabil še moj bend, jaz pa sem potem to izkoristil še za našo promocijo.

TOMO JURAK

Fino je bilo, prav fino. Predvsem zato, ker je Benč malo starejši od mene in sem se potem počutil mlajšega. Imam malo slabši glas, ker sem virožen, ampak na srečo je bil zraven mene Kliniči, tako da sem se izkazal kot izjemen vokalist.

ROBI MAGNIFICO

Ful sem se zabaval. Lahko bi povabili še kakšnega gosta. Sicer pa je bilo danes odlično.

BENČ

Predvsem je to druženje prijateljev. Že nekaj časa se glasbeniki družimo med sabo in ni več tistih nekdanih fovšij. Tako me je zanimalo, ali se lahko enkrat prijateljsko najdemo in naredimo fešto za svojo dušo. Žal mi je le, da ni bilo še nekaterih, ki bi jih rad imel ob sebi na odru - no, bodo pa drugič, ob drugi priložnosti. Saj je to šele začetek - zdaj bomo pripravili še deset koncertov po vsej Sloveniji.

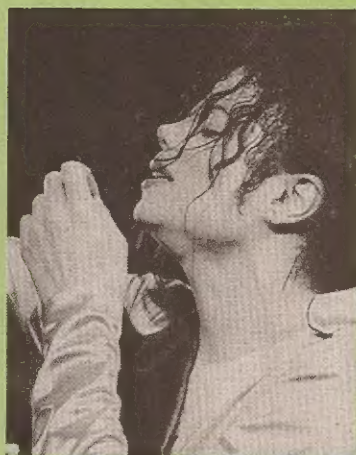
Ekskluzivno!!! Še čisto vroče novice iz Londona pošilja Max Powerhose!!!!

Princ v zobe posmehu

Medtem ko so Angleži na TV zaslonih osuplo gledali, kako si ameriški filmarji v mini nanizanki **Diana**, njena resnična zgodba, predstavljajo polom zakona najbolj slavnega britanskega para, se je **princ Charles** šel osebno pokazat Američanom. Razumljivo je, da ga je obdajala senca škandala Camillagate: ob prihodu v New York ga je voditelj TV oddaje označil za "Fonoseksualnega princa", med študenti kolidža v Virginiji, ki ga je obiskal, pa je najbolj cool družabna igra prirejanje zabav, na katerih se pojavljajo preoblečeni v Charlesa in njegovo prijateljico Camillo Parker-Bowles ter Diana in njenega prijatelja Jamesa Gibbeya.

Michaelov novi podvig

Iz Kalifornije, kjer je vse mogoče, prihaja novica, da se **Michael Jackson** pogaja za odkup pravice do snemanja življenja nedavno umrlega ruskega baletnika **Rudolfa Nurejeva**. Jackson bo, seveda, igral naslovno vlogo. Vsem, ki se spotikajo ob njegovo zunanost, je prek Oprah Winfrey sporočil, da ima čedalje bolj belo barvo kože zaradi dedne kožne bolezni, da je doslej imel le dve plastični operaciji, eno na nosu, da ni

nobene resnice v tem, da bi iz strahu pred klicami spal v stekleni kisikovi kupoli, da resno hodi z **Brooke Shields** in da bi si rad ustvaril družino.

Dolly Parton,

najslavnejša ameriška country pevkica pa je bila precej bolj zgovorna po najnovejšem obisku pri kirurških, ki so jo imeli pod noži celih 11 ur in pol ter ji naredili nov obraz in telo: zgladili so ji zgubano čelo, odstranili gubice in mešičke okrog oči, ji nategnili kožo na vratu ter ji izsesali odvečno maščobo okrog pasu in bokov. Vse skupaj naj bi jo veljalo okrog 30.000 dolarjev.

Paul McCartney in mediji

Tiskovni agenti **Paula McCartneya** si grizejo nohte in zaskrbljeno čakajo na posledice, potem ko je poskus nekdanjega Beatla, da bi predstavil svoj najnovejši LP propadel hitreje kot zadnji Sadejin single. V Londonsko Arenu je povabil falango novinarjev, novinarjev in še več novinarjev, kjer so nato predstavniki Macca pripravili enoinpolurni program, med katerim so zavrteli verzije Let It Be, Yesterday in Lady Madonna.

Jagger bo molčal o svojem življenju

V časih, ko izdajajo avtobiografije vsi, ki kaj pomenijo, ali mislijo, da pomenijo, bodo slovita velika usta **Micka Jaggerja** ostala trdno zapečateni, morda za vedno. Mož je namreč opustil pisanje avtobiografije, ki jo je v skupaj z britanskim piscem **Johnom Ryleom** in za honorar dveh milijonov funtov začel pripravljati pred desetimi leti. Mick priznava, da so vsote denarja, ki jih ponujajo založniki, mamljive, da pa za nobeno ceno ne misli razgaljati

svojega zasebnega življenja. Tako javnost na primer ne bo izvedela podrobnosti o tem, kako je v svojih dvajsetih letih prišel v stik s črno muziko in rock'n'rollom. Mimogrede, pred dnevi se je prešerno smejoč z roko v roki s soprogo **Jerry Hall** vrnil iz New Yorka. Poučeni so takoj razširili vest, da sta se po daljšem obdobju nesoglasij pobotala.

Novo o rastafarijancih

Dolgi, zavozlani lasje, velikanske pletene ali usnjene barete in ljubezen do reggaeja ločujejo rastafarijance od drugih smrtnikov, ki prihajajo s Karibov. Ne dajejo jim pa tudi obeležja ločene etnične skupine. To je ugotovilo britansko prizivno sodišče, ki je zavrnilo pritožbo tridesetletnega **Trevorja Dawkisa**, da mu je neko podjetje odklonilo službo zaradi rasnih predsodkov. Dejansko je šlo za to, da so mu zavrnili službo voznika kombija, ker ni hotel pristržiti svojih strašnih lasnih vozlov.

Show dance, step in disko dance

Kulturni dom Mengeš, februar 1993. Pokalni turnir Plesnega centra Fredi v show danceu za posameznike in formacije, v stepu in disko plesu. Pokalni turnir. Nič zanimivega, se vam plete v glavi. Pa ni res. Kajti plesna tekmovalca so nekaj posebnega. Poleg tega je bil za steparje to kvalificijski turnir. Najboljši bodo odšli na Svetovni plesni festival, eno največjih plesnih prireditev, ki bo aprila v Švici.

Plesalci so v Mengeš prišli iz Ljubljane, Krškega, Ribnice, iz Maribora, Litije in Bleda. Tekmovanje se je začelo zgodaj popoldan, ko so nastopili pionirji. Majhni otroci, stari od 8 do 12 let, ki znajo že kar plesati. Nekaterim je resda še malo nerodno, drugi pa so že pravi plesalci in igralci. Pa luškani in simpatični. Nato so tekmovali mladinci. Predtekmovanja. Potem nestrpno pričakovali rezultate. Na obrazih so se odražali strah, upanje, bojazen, želje. Vse naenkrat. Rezultati. Veselje tistih, ki so se uvrstili v nadaljnje tekmovanje, in žalost tistih, ki se niso. Potem, v večernem delu, so se zvrstili finalni nastopi in tekmovalci članov. V prostornih garderobah so plesalke popravljale make up, plesalci še zadnjič ponovili korake, pa smeh in zabava, trema, tudi solze in razočaranje. Potem tekmovalci. Nastop. Vsi se med seboj poznajo, trenirajo skupaj in prijatelji so. Vsakdo ima v dvorani kopico navijačev. Ti so glasni. Kričijo, žvižgajo, skandirajo ime tekmovalca, vpijejo bravo in ga

spodbujajo. Takih navijačev najbrž nimajo niti nogometaši. Plesalci so se menjavali na odru, sodniki so sodili in odločili, da so bili najboljši show plesalci med pionirji Tina Mlekuž (Urška), med mladinci Urška Dražič (Mojca's formation), med člani Gregor Dobovšek in Nataša Zajc (Kazina), najboljša step plesalka Anja Hrvat, najboljši disko plesalci med pionirji Tina Mlekuž (Urška), med mladinci Saša Volk (Urška), med člani Samo Polutak (Bolero), najboljša pionirska formacija Divi's formation in najboljša mladinska formacija Žu-žu Litija.

Plesalci za prvo vrsto

Sonce se je začelo poslavljalati in dan se je bližal koncu. Bila je nedelja, ulice prazne, trgovine in lokali zaprti. Pust, turoben dan. Stala sem na semaforju pri plesni šoli Kazina in pozornost mi je pritegnila skupina deklet s torbami v rokah, ki je prikorakala izza ovinka. Pritegnil me je njihov smeh in še nekaj časa sem jih opazovala. Vstopile so v plesno šolo. Medtem je z druge strani prišel fant, kakšnih dvajsetih let in tudi on je izginil za istimi vrati. Plesalci, sem pomislila, imajo trening. Pa grem pogledat. Odprla sem tista ogromna težka vrata, stopila noter in po stopnicah gor. Znašla sem se na hodniku, polnem deklet. In tudi fantov je bilo precej, kar se mi zdi, da se na plesnem področju zgodi redko. Da, plesalci. Drži. Nekateri so bili v dresih, drugi so se preoblečili. In neke številke so imeli na dresih. To pa ni trening, sem si rekla. Stopila sem k dekletu, ki je sedelo na stopnicah in živčno kadilo. Pa mi je povedala, da imajo avdicijo. Izbirali bodo plesalce, ki bodo zastopali plesno šolo na evropskem prvenstvu. Da je to neplačano, toda častno delo. In novih stvari se naučiš. Da so tu skoraj vsi najboljši plesalke in plesalci Ljubljane. Biti izbran na avdiciji pomeni predvsem neko zagotovilo, da spadaš med najboljše. Ostala sem tam in jih opazovala. Trema, cigareti, pritrjevanje števil,

pa šminka, ogrevanje in priprava na ples. Čisto prava avdicija. Potem so odšli v dvorano in se naučili korakov. Nekaj časa so imeli na voljo, da kratko koreografijo ponavljajo v sosednji dvorani, potem pa se je začel izbor. Vrnili so se na hodnik in hodili v dvorano v skupinah po osem. Dvakrat so imeli možnost pokazati, kako dobri so. Ko so odplesale vse skupine, je voditeljica avdicije, ki bo plesalce kasneje tudi pripravila na nastop, v dvorano še enkrat povabila tiste, za katere se je kasneje izkazalo, da so odpadli in jim dala še eno priložnost. Ko so se poklapani vrnili, so drugii izvedeli, da so sprejeti v skupino. Pa da morajo nekateri shujšati, da je delo resno, odsotnost na treningih neupravičena... Skoraj profesionalna avdicija in začetek dela skoraj profesionalne skupine.

Anja

SENDI

Sendi se je z muziko začela ukvarjati zelo zgodaj. Ker je njen oče glasbenik, ji tudi ni bilo treba hoditi v glasbeno šolo, saj jo je oče učil doma, zdaj pa se uči peti v šoli Nade Žgur.

Od sedmega leta je pela v radijskem zboru, potem pa še v raznih skupinah. V drugem letniku srednje šole je pela pri skupini Lira. Nastopali so po hotelih, na terasah in so imeli stalne angažmaje vsak

vikend. Veliko je sodelovala z Don Juani, pa z Mikijem Šarcem, spremljevalne vokale pa je prispevala tudi za vrsto drugih izvajalcev.

Zdaj se hoče prebiti kot samostojna pevkica. Poje komercialno popularno glasbo, največ nastopa po diskotekah. Izdala je že kaseto, sicer pa na nastopih poje tudi tuje skladbe, najraje Whitney Houston, Madonno, Cher, Mariah Carey. Glasbo in besedila piše v glavnem sama, včasih pa sodeluje tudi z drugimi. Poskuša se uveljaviti kot avtorica tudi za druge pevice.

Pripravlja že glasbo za novo kaseto, na kateri bo precej balad, saj ji je ta zvrst najbolj všeč - in pa zahtevne skladbe, pri katerih lahko pokaže svoje pevsko znanje.

Svoj imidž stalno spreminja - trenutno ji je najbolj všeč stil šestdesetih in sedemdesetih let. Posla se je lotila zelo profesionalno, brez nepotrebnega eksperimentiranja: ima stalno frizerko, svojo garderoberto, fotografa - in upa, da bo našla še kakšnega sponzorja.

Sonja

PSIHOTEST

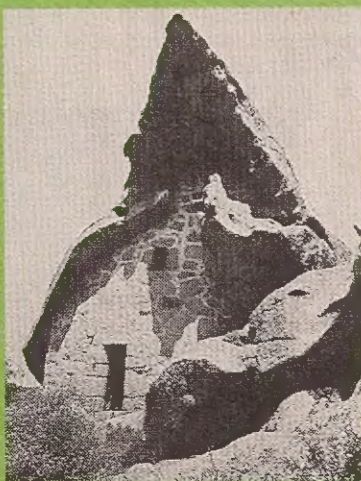
Ali verjamete v strah in duhove? Računalniki, elektronika in tehnika danes uravnavajo naša življenja. Smo v času logike in razuma. Toda - marsikdaj nam stvari okoli nas kljub temu niso čisto jasne. Verjameš v nadnaravno,... pa v horoskope, amulete, ki prinašajo srečo, magične številke,...?

1. Kateri motiv na slikah od A do C se ti zdi najbolj skrivnosten?

- a) Samotna hiša na sliki A
- b) Nenavadna svetloba na sliki B
- c) Človek v vesolju na sliki C

2. Kje bi se po tvoje lahko najprej zgodilo nekaj nenavnega?

slika A

slika B

slika C

Pontiac sestavljajo Andrej Cankar, Tadej Lah, Sandi Trojner, Jernej Tešanovič, Izток Melanšek

Pravijo, da slovenski rokenrol umira, da ni več bendov, da se mulci samo še drogirajo, pa po diskotekah plazijo. Pa ni čisto tako. V Velenju, npr., se je pred letom dni in pol zbralo pet takrat trinajst, štirinajstletnih fantov, ki so se odločili, da bodo bend. Izbrali so si ime - Pontiac - in začeli vaditi. In potem nastopat. Po šolah v Velenju in okolici. Danes igrajo skladbe skupin Šank Rock, Chateau, Metalica, Guns'n'roses, kajti hard rock je njihova muzika. Jasno dodajo tudi nekaj svojih komadov, ki jih nameravajo v kratkem tudi posneti. Kljub temu, da so fantje eden najmlajših bendov v Sloveniji, so že nastopali na nekaj pomembnih prireditvah. Da mulci niso od muh in da bomo o njih še slišali, so pokazali na MEGA - žuru ob deseti obletnici skupine Šank Rock, kjer so prvič nastopili pred večtisočglavo množico.

Nov single so izdali **Guns N' Roses**. Komad **Garden Of Eden** spremlja odštekan video, sicer pa je ta vzet s plate **Use Your Illusion I**.

Prejšnji teden je izšel novi single skupine **Depeche Mode I Feel You**, ki se po treh letih vračajo z novim albumom (**Songs Of Faith And Devotion**) ter napovedujejo kar 19 mesečno svetovno turnejo, ki se bo začela prihodnji mesec.

Spet je vroč **Lenny Kravitz**, ki je že izdal prvi single z njegovega

prihajajočega albuma. Komad nosi naslov **Are You Gonna Go My Way**. Njegova tretja plata naj bi bila zunaj 1. marca.

Novo plato **Off The Ground** ima **Paul McCartney**. McCartney se prav tako pripravlja na veliko svetovno turnejo, ki naj bi se začela že čez dva meseca.

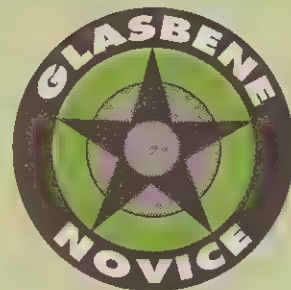
Morrissey naj bi po napovedih sredi aprila izdal koncertni album, govori pa se tudi o možnosti, da bi v kratkem prišlo do sodelovanja med njim in **Princeom**.

Metallica še vedno veselo nastopajo. Ta mesec jih čaka turneja po Kanadi.

Prav tako so ponovno na ameriški turneji **Def Leppard**, v istem slogu pa bodo v naslednjih mesecih **Bon Jovi**, **Aerosmith**, **Sting**, **Robert Plant**, **Van Halen** in **Bruce Springsteen**.

Nov single je izdal tudi **Sting**, njegova nova plošča pa prihaja naslednji mesec.

Na poti je tudi nova plata **Perryja Farrella**, znanaega kot pevca razpadle odlične ameriške rock postave **Jane's Addiction**. Farrell je s svojim novim bandom posnel album z naslovom **Porno For Pyros**.

Led Zeppelin nameravajo izdati še en box set album, kar pomeni zajedno zbirko njihovega materiala, ki se je nabral v njihovih dvanajstih aktivnih letih. Ponovne remixe sta naredila **George Marino** in glava **Led Zeppelinov Jimmy Page**, ki mimogrede za to poletje napoveduje preboj s svojim novim bandom, v katerem poje **Whitesnakeovec David Coverdale**.

Nov album snemajo tudi **L.A. odtrganci Fishbone**.

The Cult so izdali zbirko svojih največjih uspešnic.

- V notranjosti hiše
 - Pri odpravi na Luno
 - V prostoru neznane svetlobe
3. K sliki A: Kakšna se ti zdi ta hiša?

- Zelo zabavna in izvirna
 - Nenavadno grozljiva
 - Na njej je nekaj otožnega
4. Kako lahko opišeš svetlobo na sliki B?

- Hladno elegantna
 - Videti je, kot da je sama sebi namen
 - Ima magičen videz
5. Astronavt na sliki C prek radia komunicira z NLP. Tvoja reakcija:

- Vedno sem verjel, da je to možno.
 - Glede na moja zapažanja sveta se mi zdi to izmišljena trditev.
 - Gotovo gre za prevaro.
6. Ali misliš, da obstajajo ljudje

s parapsihološkimi sposobnostmi (npr. telekineza)?

- Ja, v to sem že nekdaj verjel.
- Ni izključeno SLIKA D
- Človek lahko premika predmete samo s fizično silo.

Rezultati:

vprašanja - odgovori

a b c

1. 6 4 1

2. 6 4 1

3. 0 6 3

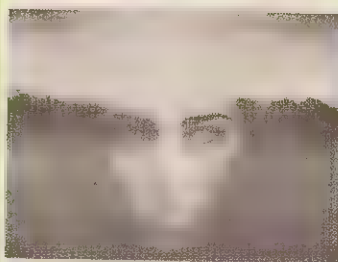
4. 0 3 6

5. 6 3 0

6. 6 3 0

2-13 točk: Magija in duhovi? Ne, v to ti ne verjameš. Tudi vraževerju se samo smejiš. Vsako še tako nenavadno stvar si skušaš razložiti razumsko. Za vse iščeš argumente. Si realen tip

slika D

človeka. Tvoje stališče je, da mora vsak svojo usodo vzeti v svoje roke. Kljub temu pa se tudi v tebi kdaj najde pikica negotovosti, če je res vse na tem svetu razložljivo z razumom.

14-25 točk: Nadnaravno - do tega imaš sproščen odnos. Te stvari ne jemlješ preveč resno, toda tudi ne preveč za šalo. In tako

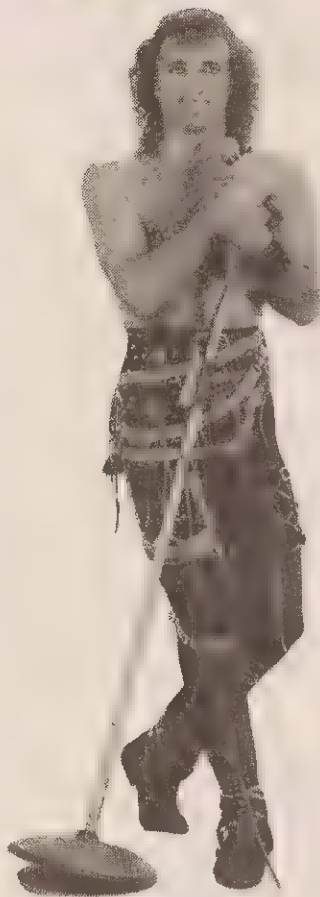
tudi redno prebereš Ž-jev horoskop, ali pa imaš kje na skrivaj spravljeno stvar, za katero verjameš, da ti prinaša srečo. Saj, no ja, človek res nikoli ne ve! Kljub temu stojiš z obema nogama trdno na tleh. Tvoj mir pa včasih pretrese kakšna nenavadna stvar, ki ti da misliti.

26-36 točk: Zate je na tem svetu vedno dovolj stvari, ki so skrivnostne. Duhovi, strah, prihodnost, usoda - to so zate dejstva. Prav zato te včasih postane strah nenavnega, obenem pa te to skrivnostno tudi privlači. Zato je nevarno, da začneš včasih pretiravati v nenehnem iskanju "twilight zone". Prijatelji že poznajo tvoje besede: "Ja, to je pa res čudno!"

MICHAEL

Milan Kabić - Michael, svetovni rekorder v plesnem maratonu, fant, ki se je prvi pri nas slačil pred publiko, ki se je prvi obdal s puncami zgoraj brez, ki je naredil različne erotične programe, se razgalja:

Prvi slačifant v Sloveniji

"Plesati sem začel zelo mlad. Diskoteka je bila moja druga dnevna soba. Hodil sem na nekaj tečajev klasičnega baleta, kar je nujno za osnovo. Na druge tečaje nisem hodil. Želim si, da bi mi kdo pokazal kaj novega, pa tega ni. Vsi koraki so že zaplesani, pobrani od nekod in malo obrnjeni. Zase bi rekel, da sem ulični plesalec. Neizšolan. Samouk. Želim plesati nekaj svojega, nekaj posebnega, izvirnega. Zato delam predvsem na lastnih idejah."
"... Moja pot se je začela leta 1985 v ljubljanski diskoteki Li. Plesal sem 65 ur neprekinjeno in s tem postavil svetovni rekord. To, da je bil maraton brez pavze, je zelo nenavadno. Mongolski način, bi rekel. Tisto teknovanje imam v lepem spominu, čeprav ga vedno spremlja grenak priokus. Grenak, ker sem bil prevaran. Zmagovalcu je bilo obljubljenih polno lepih nagrad, pa nisem videl nobene. To me je zelo razočaralo. Je pa res, da sta mi ta nastop in rekord odprla pot naprej. Ljudje so me spoznali, lahko sem začel nastopati. Seveda je bil to le začetek, potem sem moral pokazati kvaliteto, da sem se obdržal..."

"... Punce in novinarji so me spraševali, ali sem maratonec še na kakšnem drugem področju, pa mislim, da je prav, da to vejo samo dekleta, ki so me bolj spoznala. Naj ostane skrivnost..."
"... Najprej sem nastopal sam. Kot slačifant. Prvi pri nas. Tega nisem delal zaradi denarja. Šlo je zato, da sem nastopal, da so me občudovali. Pa je bilo težko. Oder velik, jaz pa sam. Res je, da sem tudi jaz velik, ampak za napolnit oder premajhen. Pa tudi čas še ni bil dozorel za to. Zavirali so me z vseh strani. Ljudje so me zmerjali s pedrom, provocirali, mi zlivali pivo pod noge... Zato sem se odločil narediti show program, ki se je imenoval Topless dance show. V skupini sem imel dve punc, ki sta plesali zgoraj brez, kar je takrat zelo zažigalo. Vabili so nas na vse konce in bili smo povsod, po vsej Sloveniji, nekdanji Jugoslaviji, Italiji, Avstriji, na Madžarskem in Švedskem. To sem vpeljal zato, ker nisem imel nobene druge boljše ideje. Morda smo s toplessom hoteli tudi zamaskirati pomanjkanje kvalitete. Vseeno je bilo super. Kjerkoli smo bili, je bilo polno ljudi. Morda je bilo to najlepše obdobje v moji karieri. Toda čez čas me je začelo motiti, ker ljudje na punce niso gledali kot na dame, ki nastopajo, ampak so jih imeli za lahka dekleta, kurbice. Marsikje nismo mogli nastopati, ker so bili lastniki klubov nesramni. Kakšno boš meni zrihtal, pa bomo delali nastop... Pa ščipanje punc na odru. Jaz vem, da so bile to super punce in nisem prenesel takih naziranj. Pa tudi Rusinje so prišle in potem so nas vsi primerjali z njimi in mislili, da smo v istem poslu kot one. To je bilo dovolj. Po dveh letih sem s tem programom nehal nastopati..."
"... Sledilo je obdobje plesne skupine Scorpion, ki pa je bilo zelo kratko. Nekaj mesecev smo vadili in naredili točke. Toda, ko smo začeli nastopati in je kakšna punca po nekaj nastopih nehala, pa je bilo treba poiskati novo, z njo trenirati, vlagati vanjo... In ko se je to začelo ponavljati, sem izgubil voljo..."
"... Vrnil sem se k seksi programu. Nisem več dajal imena skupini, ker sem se preveč bal teh nenehnih menjav v skupini. Nastopal sem jaz in nekaj deklet, ki jih ni bilo težko menjati..."
"... Danes nastopam s skupino Buona

sera, v kateri imam osem deklet. Ostal pa sem zvest erotiki, ker mislim, da mora to biti v show bisnisu vsaj delno prisotno. Dekleta se sprehajajo v konfekcijskih oblačilih, kopalkah in erotičnem perilu, jaz pa plešem in včasih pojem. Imidž sem prevzel od Michaela Jacksona, ki je moj idol. Občudujem predvsem njegov nastop, njegova oblačila in njegov ples. Sama muzika mi ni tako všeč. Toda, ko se pojavi na odru, je fascinanten. Zato se oblačim v njegovem stilu. Drugače pa nisem njegov imitator. Vzel sem le njegov stil oblačenja, ostalo je moje. Kopij ne maram. Vzdevek Michael pa mi je dala publika. O.k. Pa naj bom Michael, če publika to hoče. Pa humor je jasno obvezen. Vedno vzpostavim stik s publiko, potegnem nakaj fantov iz publike, jih nagovorim, da plešejo, se sprehajajo kot manekeni, pojejo in se celo slečejo. Če imamo revijo ženskega perila, zakaj ne bi pogledali še moško. Ali pa izbiramo najboljšo moško ritko, največji moški trebuh, mušta..."
"... Nekdo, ki gleda moj nastop, si o meni ustvari neko sliko, ki pa je v privatnem življenju drugačna. Se včasih pohecam, da sta v meni dva človeka. Eden, ki nastopa, in drugi, ki sem jaz privatno. Ko sem na odru, se povsem vživim v vlogo, v kateri nastopam. Včasih slišim pripombe iz publike, da sem zadrogiran. Pa nisem nikoli, tega ne potrebujem..."
"... Med puncami iz skupine in mano vlada predvsem prijateljski odnos. Kdaj pa kdaj se sprickamo, ampak to je normalno. Tudi družina doma se včasih skrega. O kakšnih drugih odnosih pa ne bi rad govoril, ker ni... Bo kdo mislil, da imamo harem. Včasih se zgodi, da po nastopu pride kakšna punca, ki bi me rada bolj spoznala. Ne morem reči, da nikoli ni prišlo do kakšne avanture, toda to naj ne bi bila navada. Kajti, če hočem imeti dobro ekipo, punce na nivoju, tudi jaz tega ne smem delati..."
"... Sem pa zdaj na sveže zaljubljen. Bilo je na nastopu. Štosno. Stala je v

prvi vrsti, šel sem do nje in se je smejala. Ko je bilo programa konec, je prišla k meni in rekla, da je zlata ribica in da mi lahko izpolni kakšno skrito željo. Pa sem jo vprašal, če lahko katero koli. Rekla je ja. Potem sva se začela pogovarjati in... Vendar se mi danes zdi, da je bila zlata ribica le z besedami in bom kmalu spet prost. Pri ženskah mi je najpomembnejši prvi vtis. Obraz mi mora biti všeč, punca mora biti atraktivna, imeti okus... To je nujno, da sploh naredim prvi korak. Mi je pa tudi všeč, če ženska naredi prvi korak, s tem ne izgubi nobenih točk pri meni. Kasneje pa je predvsem pomemben njen značaj, da se lahko z njo pogovarjam, da mi je prijateljica.

Skupina Buona sera

Moram pa priznati, da kakor hitro se lahko ogrejem, se še hitreje ohladim..." "... Za vnaprej pa bi rekel tole. Želim si narediti program, ki bi vseboval modno revijo in več plesa. V skupino bi rad vpeljal kakšnega moškega. Pa posnel kakšen dober spot. Če me pa bodo še naprej provocirali in spraševali, ali sem maratonec še na kakšnem drugem področju in ne samo pri plesu, pa... Nikoli se ne ve. Mogoče. Vedno sem rad delal stvari, ki jih drugi ne..."

Stephanie Seymour

"Če bi svet tako dobro poznal Axla, kot ga jaz, potem bi ga prav vsi vzljubili. Je obziren človek in doma enkraten houseman. Vsako jutro mi prinese zajtrk v posteljo in strastno rad kuha," je o šefu Gunsov za **Playboy** izjavila njegova spremljevalka, sicer pa supermanekenka **Stephanie Seymour**. Seveda pa je poleg pohval Axlu, v Playboyu pokazala tudi svojo erotično stran. Gunsi napovedujejo v juniju pet koncertov v Nemčiji in tisti zagrizeni oboževalci boste vsaj enega od njih gotovo tudi obiskali.

Nemčijo pa bodo en mesec po izdaji nove plošče (izšla naj bi junija) obiskali tudi **N.K.O.T.B.**, od koder bodo nadaljevali turnejo po Evropi. Medtem pa Donnie izjavlja: "Vem, da bodo čez 50 let rekli: Pop, to je bil Donnie Wahlberg in New Kids, prav tako kot bodo rekli, Rock'n'roll, to je bil Elvis."

Januarja sta **Marie** in **Per** iz skupine **Roxette** v Stockholmu odigrala poslovilni koncert. Marie se pripravlja na prihod dojenčka (rok ima maja), obenem pa pravi: "Moj otrok ne bo končal kariere Roxette. Svoje

delo bom odložila le toliko, da mi bo ostalo dovolj časa za otroka. Ko bova šla s Perom sredi leta 94 na turnejo, bom svojega otroka enostavno vzela s sabo."

Končno je sreča naklonjena tudi neplodnemu **Tomu Cruiseu** in **Nicole Kidman**, saj sta januarja posvojila punčko. Poimenovala sta jo **Isabella Jane Kidman Cruise**.

Po stotih koncertih, ki jih je imela na svoji svetovni turneji, uživa

Paula Abdul zaslužene in prve počitnice odkar se je aprila lani poročila z **Emiliom Estevezom**.

Paula pravi, da se počutita kot novoporočenca, vendar pa si za enkrat še ne želita otrok. "Sva sebična. Še dolgo časa želiva živeti brez obveznosti, zgolj kot žena in mož."

Ali ste vedeli, da se je 29-letni **Jon Secada** kot 8-letni deček preselil s starši iz Kube na Florido, kjer živi še danes, in da je bilo njegovo prvotno ime Juan? Že takrat je delal, in sicer kot natak v kavarni svojih staršev. Kmalu pa se je preimenoval v Jona, kar naj bi zvenelo bolj ameriško. Drugače pa Jon sliši tudi na vzdevek **Panchito**. Bolj kot pevec si Jon danes želi postati komponist.

Takole srečno pa se **Julia Roberts** verjetno nikoli več ne bo sprehajala po Melrose Aveniji v LA-ju, no vsaj ne z **Jasonom Patricom**, do nedavnega njenim spremljevalcem, ki jo je tolažil vse odkar se je razšla z **Kieferjem Sutherlandom**. Baje je bil Jason tisti, ki je zvezbo razdrli.

Želite, Milord?

Koliko vas (nas) je za učenje tako zavzetih dijakov, študentov in podobnih zbiralcev znanja, ki si rečete: "Ah, saj se bom pa zvečer učil," in jo mahnete s kompanijo in kolegicami raje na kakšno pivo ali cedevito - seveda pa potem v veliki večini primerov večerno porcijo znanja ter učenosti iz preventivnih razlogov raje izpustite. Ja, takšno je pač življenje...

Ali pa svojo prirojeno lenobo bodrite z znanimi pregovori o učenju: Ne igray se z ognjem! Ni vsak za vse. Kar lahko storiš danes, odloži raje na jutri! In podobno. Človek si mora pač nenehno vračati voljo do življenja...

No, tisti čuki, skovirji, uharice ter podobni ljubitelji nočnega življenja in programa samo za vas (SOVA, da ne bo pomote), pa ste zadnje tedne najbrž prav evforično posedali po pručkah, klopeh, gugalnikih in drugi sedalni garnituri ter mrzlično pritiskali na

magične knofe daljincev svojih oken v svet. Roko gor vsi tisti, ki vam je bila vseč humoristična nanizanka **Želite, milord!** Tako, zdaj pa k bistvu. Ob poplavi cenениh in kičastih, predvsem pa butastih ameriških komičnih nadaljevanj, ki s svojim izsiljenim situacijskim humorjem dobesedno podcenjujejo IQ povprečnega gledalca, so odgovorni na slovenski TV končno ponudili pravi angleški (črni, čeprav ne vedno) humor, s katerim je tiste, ki pri nas sedijo pred malimi zasloni, ob sicer turobnih vsakodnevnih v dobro voljo spravljal že Rowan Atkinson alias Črni gad. Rahlo koristoljubni, predvsem pa "majhen v besedah in velik v dejanjih" butler Stokes, dlakocepski in vdan lordu kot človekov najboljši prijatelj strežnik Twelvetreese, naivna, a ljubko preprosta služkinja Ivy, pa zaljubljeni Lord in njegov brat Teddy s svojo bolj ali manj skrito strastjo do ženskega strežnega osebja, ter seveda nepogrešljiva Mabel, ki se ni mogla nikoli spomniti, kdaj je nazadnje jedla jastoga ali pa čisto navaden

češnjev kolač, so bili sol ter alfa in omega te nenavadne, a zabavne serije.

Teh nekaj likov in enostavne, a domiselne peripetije so poskrbeli, da je staro in mlado nepremično zrló v male zaslone vsak večer vsaj slabo uro - pa še enkrat toliko naslednji dan, ko je na vrsti ponovitev.

Skratka, v pusto in nezanimivo sivino vsakdanjega mrzlega večera je SOVA vnesla vsaj nekaj življenjske radosti, upanja... Pretiravam?

Naj vam prišepnemo še vročo skrivnost. Menda bojo v nadaljevanjih te priljubljene serije kot epizodni gostje nastopili tudi mega zvezdniki z Brandonom, Brendo, Dylanom ter Madonno na čelu, režiserske vajeti pa naj bi kmalu prešle v roke znamenitega Spielbergovega Stevena. Sicer pa vam do takrat ne preostane drugega, kot da zapadete v meditacijo ter si predstavljate, da vzamete v roke daljinca, pritisnete zeleno tipko in: "Driiiiing, driiiiing! Želite, Milord?"

Gašper

Slovenci o idolih

Plakati po stenah.

Pričeska, kakršno nosi Bon Jovi. Oblačila v stilu

Davidu Bowieja. Majica z napisom Guns N' Roses.

Znamenja ljudi, ki imajo idole. Ki nekoga občudujejo, mu želijo biti podobni.

Jih imamo vsi? Je to dobro? Jih imajo tisti, ki so že sami napol idoli?

Mia Žnidarič, pevka

O, ja, vsak ima idole. Moji so Louis Armstrong, Chat Baker, Billy Holiday in predvsem Ella Fitzgerald. Spremljam jih že od zelo mladih let. Oni so krivi, da danes počnem, kar počnem. Bili so moji učitelji. Poslušala sem muziko Elle, čakala na inštru-

mentalni del pesmu in potem poskušala narediti z glasom isto kot ona. Vsak najstnik ima svoj idol, ki ga skuša posnemati. Tu so plakati, vsak se poskuša vživeti v njegovo vlogo, se tako oblači... Mislim, da je na začetku dobro posnemati, se učiti od ljudi, ki jih občuduješ. Potem pa moraš najti svoj izraz. Tu sem zdaj jaz. Od Elle sem se naučila fraziranja, zdaj pa si prizadevam za izvirnost. Glede drugega posnemanja idolov, npr. oblačenja v njihovem stilu, tega ne počnem. Tudi nikoli nisem. Pri jazzu tako ni bilo pomembno, kako si oblečen, vsaj pri nas ne.

Nace Junkar, pevec

V času mojih najstniških let smo vsi gledali edini program, ki ga je imela televizija. Tuje pevice so le redkokdaj predvajali, zato so bili moji mladostni idoli naši pevci. Nino Robič, Marjana Deržaj, Lado Leskovar, Oto Pestner. Kупoval sem njihove plošče, se drl in prepeval. Vse njihove popevke sem znal na pamet. Otroci smo doma delali svoje festivale, na katerih smo se identificirali z njimi. Kasneje, ko sem začel študirati operno petje, sem povsem presekal vez z zabavno glas-

bo. Samo klasika me je zanimala. No, pa sem se spet vrnil k zabavni muziki, kjer mi je največji idol še danes Oto Pestner. Kot človek, ki poje različne zvrsti glasbe. Občudujem način, kako se vsega loti. Moj drugi vzornik pa je Jose Carreras, pa Eros Ramazzotti, Whitney Houston in še več je takih, ki jih občudujem. Sam sem bil na začetku kopija Ota Pestnerja. Danes je drugače. Mislim, da je dobro imeti idol, posnemati in kopirati ga pa ne. Vsakdo mora najti nekaj svojega, mora v glas in petje vnesti neko originalnost. Robi

Magnifico, glasbenik

Moji idoli so bili Kičo Slabinac, Mišo Kovač, Julio Inglesias in Tom Jones. Občudoval sem jih, ker so bili tako šarmantni in tako veliki vrači. Mislim na to, kako so obvladovali množice ljudi. Zame so bili veliki potentneži in aristokrati. Tudi nekaj kmetavzarje je bilo med njimi, toda posel so obvladali. Njihovih plakatov nisem lepil in nisem posnemal njihove zunanjosti. Sem se pa veliko od njih naučil. Tistih notranjih fint. To je tisto, kar je dobro pri idolih. Učiti in oblikovati se po njih. Tudi moji idoli so

imeli idole, po katerih so izoblikovali svoje osebnosti. Danes so moji idoli deloma še vedno oni. Drugače pa upam, da bom sam postal idol.

Miša Molk, napovedovalka

Sem jih spoh kdaj imela? Čas, v katerem sem odrasčala, je bil čas hipijev. To je bila neka posebna generacija, ki svojih idolov ni posnemala, ampak se je zlija z njimi. Ne, idolov nisem imela. O ničemer nisem sanjala. Edino rock je imel nekaj vpliva name, kar mi je naredilo veliko škode. Če si bil rocker, nisi smel čustvovati, vedno si moral biti dobre volje, cool. Zato mi je današnji čas, ko je emocionalnost spet "dovoljena", veliko bolj všeč. To da nimam idolov, ne pomeni, da nikogar ne občudujem. Nasprotno. Zelo cenim ljudi, ki imajo veliko energije, ki ne nehajo in so samozavestni. Ljudi, ki si upajo biti to, kar so, ne glede na morebitno zgražanje v družbi. Vse, ki v svoj projekt vložijo maksimalno. Takih je veliko na različnih področjih. Morda so na nek način to moji idoli.

Anja

Petra Govc v filmu Ko zaprem oči

V začetku marca pride v kinematografe nov slovenski film v režiji Francija Slaka, z naslovom Ko zaprem oči. Režiser filmov, kot so Butnskala, Hudodelci, Eva in Krizno obdobje, nam v tokratnem celovečercu predstavlja zgodbo Ane, poštno uslužbenke, ki doživi nenavaden rop, zatem ropa tudi sama in se pri tem v roparja tudi zaljubi. Sledi nasilna smrt. Je Ana streljala iz ljubezni?

No, o tem se boste pač morali prepričati sami! Ko zaprem oči je ljubezenski film, film o ljubezni med dvema zločinoma (Ana namreč v svoji rani mladosti doživi tudi smrt očeta, obstaja sum političnega umora)

Lik Ane je upodobila Petra Govc, ki jo poznamo predvsem z odrskih desk (Play It Again Sam, Ženska, ki nenehno govori). Ta vloga je njen filmski debi, poleg nje pa v filmu nastopajo še Mira Sardoč, Pavle Ravnohrib, Mario Šelih, Valter Dragan in drugi.

ANČKA IZ VIDEOSEXA

15

Vedno na trebuhu

Anja Rupel je spet zelo aktivna. Njena skupina Videosex je pred kratkim izdala novo ploščo, ki jo kritiki zelo hvalijo. Pridno dela na Radiu Slovenija, vsak teden pa jo lahko občudujemo tudi na Kanalu A, kjer vodi glasbeno oddajo Videogram.

Kakšna je tvoja soba?

- Moja soba? Delim si jo s sestro, ker imamo samo dve sobi. Zelo fajn kičasta je - roza in plava, stene so polne posterjev, vse je nametano. Premalo omar imava za svoje cunje. Jaz se v njej dobro počutim.

Katera bolj razmetava - ti ali sestra?

- Sestra, absolutno. Jaz bolj pospravljam. V bistvu imam rada tak urejen nered. Ne maram stanovanj, ki so ful spedenana - vse stvari na svojem mestu, pa nič prahu. Se mi zdi, da se potem ne moreš dobro počutit.

Kakšna si bila, ko si bila majhna?

Menda sem bila simpatičen otrok, zelo okroglolična. Nisem bila veliko bolna, zelo dobrovoljna sem bila, rada sem jedla.

Ali opravljaš kakšna dobra dela - pomagaš starkam čez cesto ali kaj podobnega?

Že zelo dolgo nisem kakšni starki pomagala čez cesto. Včasih peljem babico na pokopališče z avtom, da ne gre peš.

Odstopiš sedež starejšim?

Uh, že zelo dolgo se nisem peljala z avtobusom. Če pa sem bila v avtobusu, sem raje stala kot

pa sedela na tistih umazanih zicah. Dobro delo je lahko tudi to, da pomivaš posodo doma.

In kdo pomiva posodo pri vas doma?

Jaz. Tako lahko rečem, da opravljam dobra dela. Jaz v glavnem skrbim za domače ognjišče, ker je mama zelo zaposlena, sestri se ne da preveč, meni pa gre na živce, če je posoda umazana ali pa če je preveč perila.

Si bila kdaj v bolnišnici?

Samo enkrat. Nikoli nisem bila bolj resno bolna. Enkrat so mi hoteli mandeljne operirati in so me odpeljali v bolnišnico, pa sem potem dobila temperaturo, tako da so me spustili domov in me potem nikoli niso peljali na operacijo mandeljnov. Enkrat pa smo se mama, jaz in sestra zastrupile z monoksidom. Ponoči se je sestra zbudila in začela bruhat, potem pa so nas odpeljali v bolnišnico. Če pa se takrat sestra ne bi zbudila, bi verjetno vse tri zaspale za večno.

Katere tri stvari bi rešila, če bi ti zgorela hiša?

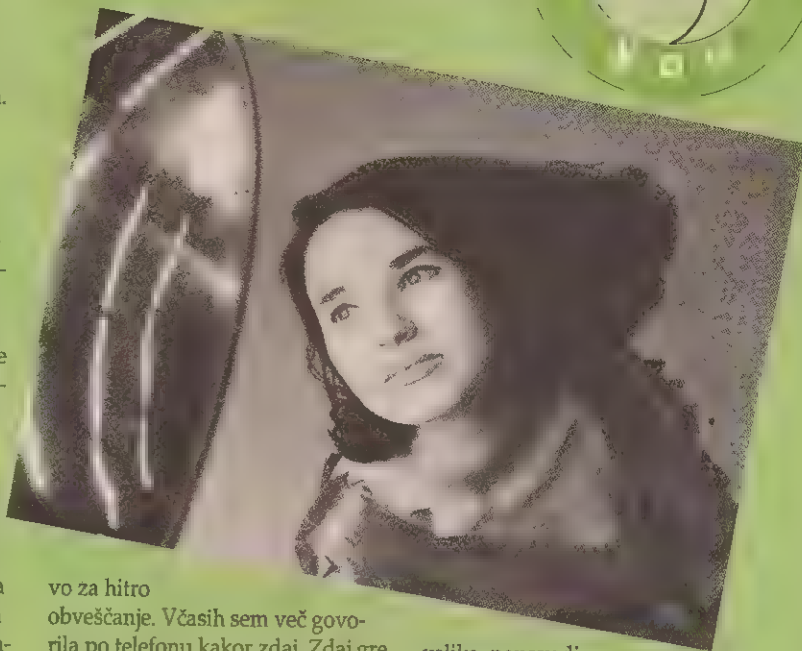
Sestrò, mamò in psa.

Kakšnega psa pa imaš?

Koker španjela.

Se rada pogovarjaš po telefonu?

Ja. Včasih sedem na tla, si prinesem kaj za pit in čekam s kakšno prijateljico, tračarim po telefonu. Čeprav se mi zdi, da naj bi bil telefon sredst

vo za hitro

obveščanje. Včasih sem več govorila po telefonu kakor zdaj. Zdaj gre bolj za biznis in so pogovori bolj kratki. Bi pa zelo težko živela brez telefona.

Si srečna, zadovoljna sama s seboj?

Jah, kakor kdaj. Če bi rekla, da sem skoz srečna, bi se čisto zlagala. Sicer pa ne poznam nikogar, ki bi bil kar skoz srečen. Sreča je odvisna od tebe samega. Mislim, da sam usmerjaš svoje življenje, tako da si sam kriv, če si nesrečen, če si srečen pa tudi. Včasih sem srečna, včasih pa tudi nesrečna. Saj sem riba po horoskopu, tako da padem tudi v taka stanja samopomilovanja. Ampak je to včasih čisto fajn.

Kaj boš počela, kakšna boš, ko boš stara?

Niti slučajno ne vem, ker se ne ikvarjam s tem vprašanjem. Saj včasih se vprašam: kaj pa se bo sploh zgodilo v mojem življenju? Kaj pa jaz sploh hočem od življenja? Ampak to je preblisk za pol ure. Ne vem, kaj bom.

Mislim, da so zdaj cajti, ko živimo iz dneva v dan, ker v bistvu lahko že jutri nekdo vrže atomsko bombo - pa adijo sveč!

Katera je tvoja najljubša vrsta tropskih ribic?

Sploh ne vem, katere so tropske ribice. A so piranje tropske ribice? Te imajo notri moje ime.

Na kateri strani postelje spiš?

Ker imam eno posteljo, ki ni preveč

velika, ponavadi spim kar na vsej. In to vedno na trebuhu.

Kako bo ime tvojemu prvemu otroku?

Ne vem. Za zdaj še nisem nič premišljevala o tem, da bi imela otroka. Pa če bi ga imela, tudi ne vem, kaj bi bil - sin ali hčerka. Po mojem je tudi brez zveze, da že vnaprej izbiram imena. Po moje je to bolj trenutna odločitev. Jaz bi mu dala ime, kot bi mi tisti trenutek padlo na pamet. Moj oče je hotel imeti sina in je hotel, da bi mu bilo ime Karlo, po njegovem očetu, in je bil potem blazno razočaran. Pa ne vem, zakaj so mi dali ime Anja, ki je bilo takrat dost nenavadno ime. Se mi pa zdi, da je precej pomembno, kako daš otroku ime, da ga potem ne zabavajo v šoli.

So tebe kdaj zabavali v šoli zaradi imena?

Ne, to ne. Sem pa bila Ančka, Pomarančka. Na faksu so me klicali Angie, pa tudi Anjuta so mi že rekli. Drugač pa bolj Ančka, po domače.

S kom bi bila najraje zaprta v dvigalu?

S kakšnim dobrim tipom.

Pa kdo bi bil to?

Ja, ne vem. Ga še nisem spoznala.

A ga kdo mogoče pozna?

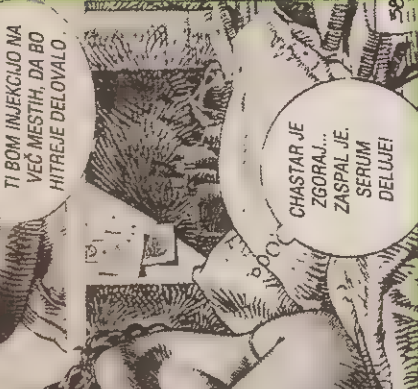
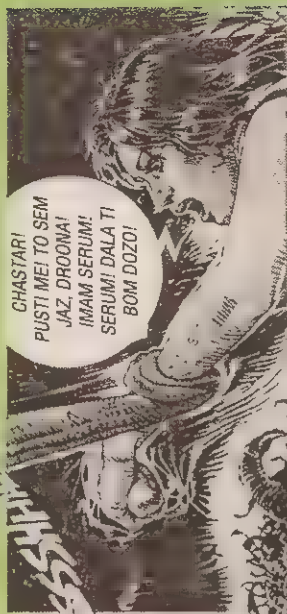
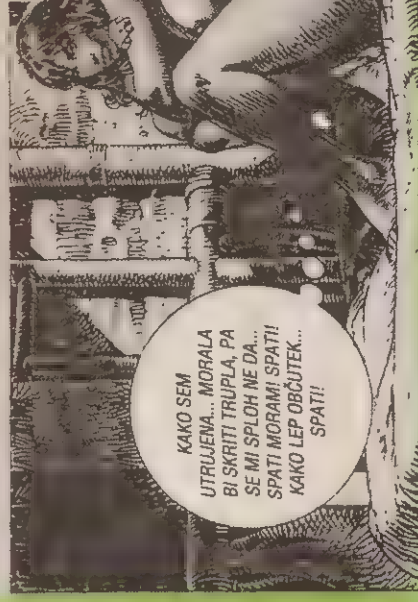
Kakšen pa bi moral biti?

Predvsem bi moral bit zanimiv. To ne pomeni, da bi moral biti lep. Ker meni so veliko bolj všeč zanimivi ljudje kakor pa lepi.

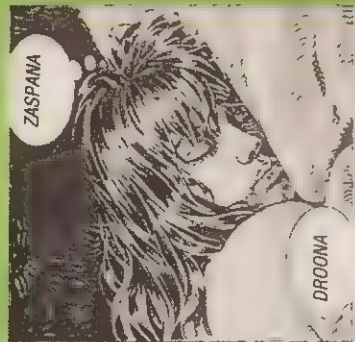
Foto: Siniša Lapojda

Sonja

ZADREMALA
BOM... PREDEN SE
KAJ ZGOOI
ZASPANA SEM...

ZASPANA

DROONA

CHASTAR?

DROONA,
PRIDI

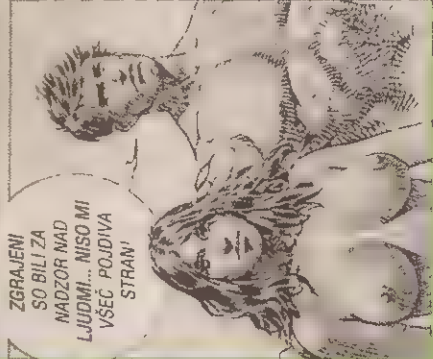
KJE SI?

TUKAJ
PRIDI, NE
BOJ SE!

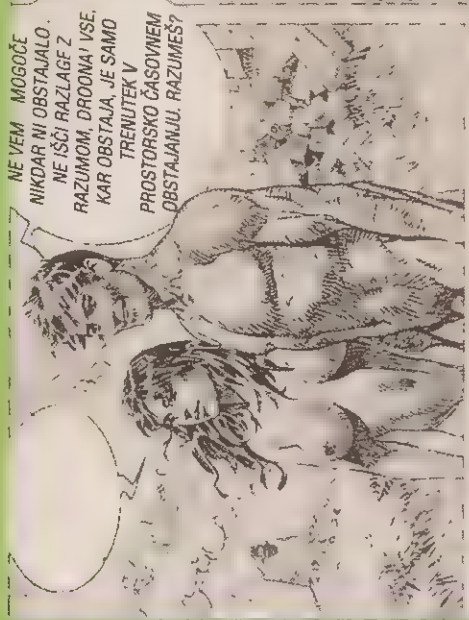
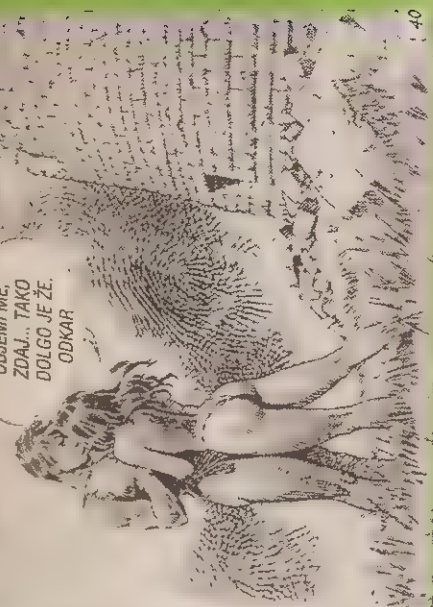
KJE KJE
SVA? KAJ JE
TO?

POGLEJ, KAKO
JE LEPO! TI JE
VŠEČ?

ZGRAJENI
SO BILI ZA
NADZOR NAD
LJUDMI... NISO MI
VŠEČ POJDIVA
STRAN!

PROSIM TE,
OBJEMI ME.
ZDAJ... TAKO
DOLGO JE ŽE.
ODKAR

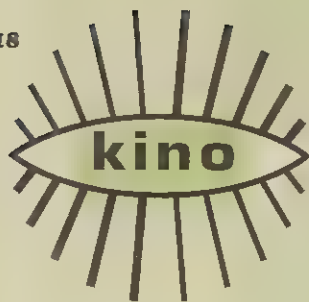

NE VEM, MOGOČE
NIKDAR NI OBSTAJALO.
NE ISČI RAZLAGE Z
RAZUMOM, DROONA! VSE,
KAR OBSTAJA, JE SAMO
TRENUTEK V
PROSTORSKO ČASOVNEM
OBSTAJANJU. RAZUMEŠ?

TI STOLPI SO
VIDETI STARI.
ZAKAJ SO
TU?

NE, NE RAZUMEM
VEM, DA TE
MORAM MARSIKAJ
VPRASATI, AMPAK
NE ZDAJ. ZMEDENA
SEM, AMPAK ME NI
STRAHI!

NAPIHNJENCI - HOT SHOTS!

Če ste že kdaj bili žrtve nepremagljivih bolečin v želodcu, ki vam jih povzročil eden od filmov tria Zucker - Abrahams - Zucker, se vam zdaj ponuja priložnost, da nekaj podobnega doživite še enkrat.

Pri nekaterih filmih največ prispevajo igralci, pri drugih izredno dobri scenaristi, spet tretjič režiser, pa kljub dejstvu, da je film skupinsko delo, ponavadi samo eden pobere največ zaslug. To trditev bi lahko pokopali, če bi vsi sodelujoči dobili oskarja, za enkrat pa se kaj takega še ni zgodilo. Pri Napihnjencih bi radi posebej opozorili na režiserja Jima Abrahamsa. Odraščal je v Shorewoodu, predmestju Milwaukeeja. Študiral je s prijateljskima iz otroštva - bratoma Zucker na University of Wisconsin v Madisonu. Konec šestdesetih let so skupaj najeli prostor zraven neke knjižnice v Madisonu, kjer so ustvarili multimedjski humoristični show Kentucky Fried Theatre. Leta 1972 so ga preselili Los Angeles, ker so upali, da bodo tam zaslužili nekaj cvenka. Prvo filmsko delo tega znamenitega tria je bil scenarij za film Kentucky Fried Movie v režiji Johna Landisa (Blues Brothers, Gremlins, Three Amigos). Njihov zmagoviti pohod se je nadaljeval leta 1980, ko so napisali scenarij za trebuh parajočo komedijo Airplane (Ali je pilot v letalu) in ga tudi zrežirali. Dve leti kasneje se lotijo TV serije Police Squad, kjer ustvarijo nepozabni lik Franka Drabina. Njihov naslednji veliki projekt je parodija na vojniške in vojne filme Top Secret z Valom Kilmerjem v glavni vlogi. S tem filmom so na nek način postavili nova merila komediji in dokončno potrdili svojo nadarjenost. Njihove filme lahko označimo kot parodije, kjer se pojavljajo smrtne doze ironičnosti, sarkastičnosti, naivnosti ter dobrih in izvirnih

Charlie Sheen in Valeria Golino v novem filmu režiserja Jima Abrahamsa Hot Shots!

idej. Kmalu se režiserski trio razide in Jim Abrahams postane samostojni filmski režiser. Njegovo prvo delo je bila komedija Big Business leta 1988 in z bratoma Zucker spet sodeluje pri pisanju scenarija za hit The Naked Gun: From The Files Of Police Squad. Leta 1991 režira Hot Shots - Napihnjence. Še ena oseba je, ki si zasluži vse pohvale - Pat Proft. Z že prej omenjeno tolpo Zucker - Zucker - Abrahams se poznajo že od

samega začetka njihovih uspešnih karier, torej od Kentucky Fried Theatrea. Malo kasneje je Pat začutil, da ga igranje ne privlači toliko, kot delo scenarista. Zato se je raje preusmeril v pisanje. Začel je s TV nadaljevanko "Police Squad". V sodelovanju z Nealom Israelom pa je napisal uspešnice Police Academy in Bachelor Party s Tomom Hanksom. Proft napiše in sodeluje pri scenarijih za oba

dela filma Naked Gun in za Hot Shots. Trenutno se je celotna ekipa zbrala in končujejo snemanje nadaljevanja. Tokrat smo se bolj podrobno osredotočili na razkrivanje tistih, ki jih na platnu ni videti. Tokrat je to bilo skorajda neizogibno. Hot Shots je zgodba o neukrotljivem vrhunskem pilotu Sean Topper Harleyu, ki ga igra Charlie Sheen. Topper je obremenjen s sramotno smrtjo svojega očeta, ki je bil tudi pilot. Zavre mu v jajcih, ko spozna prelepo vojaško psihijatrinjo Ramado Thompson (Valeria Golino), s katero se kmalu spre, vendar kmalu vse težave razrešita v postelji na zelo prefinjen način. Vmešajo se še saboterji in v zmešnjavi Topper dobi priložnost, da dokaže, da je najboljši med najboljšimi. Charlie Sheen se je prebil med zvezde z vlogo rekruta v filmu Platoon Oliverja Stonea. Pri tej vlogi so mu pomagale izkušnje slavnega očeta, ki je zaigral podobno vlogo dvajset let pred tem v kulturnem filmu Apocalypse Now. Njegov cilj je režiranje, vendar pravi, da ta stopnička pride šele takrat, ko bo utrdil svoj igralski renome. Valerio Golino občinstvo še najbolj pozna po vlogi Suzanne iz filma Rain Man. Rodila se je v Neaplju in s štirinajstimi začela z manekensko, dve leti kasneje pa tudi filmsko kariero. Vloga v filmu Storia D'Amore ji prinese Zlatega leva na Beneškemu filmskemu festivalu. Trenutno snema nadaljevanje Napihnjencev. Film predvidoma prihaja v naše kinematografe 4.marca.

DRAŽEN

HAMMER

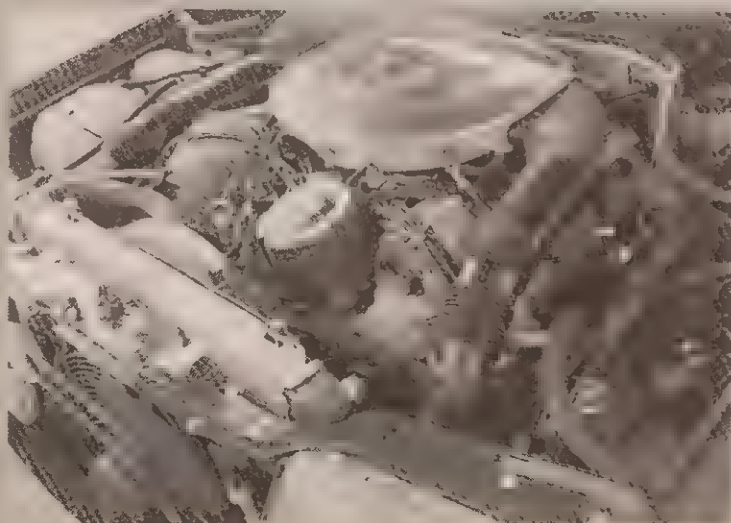
Zamislj si, šopaš svojega ferarijčka po Europe 39 (a poznate tisti komad Queenov?), gas do podna, zadaj mašina tuli ko zaklan prašč, vsi ostajajo za tabo, najhitrejši si na najhitrejšem pasu na najhitrejši avtocesti na najhitrejšem goddamn svetu. Potem ti pa zadaj pohupa en usran Mercedes, notri štirje tipi, blendajo in hupajo, da se zaboga, kripa stara počasna, že enkrat umakni in se zjokaš, zakaj sem dal 500 000 mark za to usrano kripo, če me ena navadna limuzina scat pelje?

Mercedes se s peklenskim truščem odguga mimo tebe in zabuljeno gledaš, kako postaja samo še rdeča pikica na horizontu. Jaja, 300 na uro je hitrost, ki je tudi testarossa ne zmore. Vsi ostanejo zadaj, z nosovi do tal. Narediti avto, ki bi šibal 300 na uro ni tak problem. Čez poletje so vsako nedeljo na TV, ko vozijo formulo 1. To že, ampak, narediti luksuzno limuzino za štiri, eh eh eh, eh. So stvari, ki jih samo Nemci znajo. Pa da ne bojo kakšni lastniki golfov preveč ponosni. To je jajc nad jajci, nemška zastava 101, pa še Italijani so ga izumili. BUUUUUUUUUH! Kupte si Oh Lord, won't you buy me a Mercedes Benz. Mar bi Volkswagen ostal pri hrošču, bi ljudje vsaj poštene avte vozili? Tko. Zdaj pa AMG. Mrinwagen 6.0 Mercedes Hammer Hammer Vatrobruh Jakogrmil Kromflegen Ohne Muffler, kaj sem že hotel reči? Aja. Fanfare pam pararam pam pam paaaaam! Taraaa! To je to. Zgleda kot kak šminkerski merdžo s plastičnimi dodatki, da zgleda, kot hammer. E, šipak! To JE hammer. Kar pogledajte si ga. Mind you, to ni trik. Na zgornji fotki sta DVA hammerja, ampak se drugega ne vidi, ker ga ni. Ko je fotograf pritisnil na

sporožilec, je oni, ki ga ni na fotki, popenil in pritisnil na gas, nakar je bil izpuh tako močan, da je avto potisnil nekaj metrov naprej. Ne se režati! Malo zakonov fizike, pa gre. To foro smo sprobali na VW buggyju in je res šel naprej, sam od sebe. S 1300 hroščevim motorjem. RES! Al pa je bil malo klanec, kaj pa vem. No, tega hammerja je lasten izpuh odnesel. To je edina možna razlaga. Ja, pa ni. Ta hudič ima avtomatski menjalnik in pri malo višjih obratih ga odnese naprej. U tom grmu tiči zec. Kva? Kva?

Z drugim preostalim hammerjem so sprobali, kaj njegov 375 konjski V-8 zmore. Od 0 - 100 gre v 5,2 sekunde, končno hitrost ima 297 km/h, pokuri ohoholala bencina na sto metrov, stane pa samo 170.000 dolarčkov. Malenkost. Za to, kar kripa nudi, ni žal denarja. Še posebej, ker potem lahko kakemu pederčku v ferrariju poblendaš in pohupaš, naj se ti kripa stara počasna že enkrat umakne in potem greš lepo mimo njega in gledaš, kako se milo joče. Majne damen un heren, das ist ajn total odschtek feeling. Musenzi probiren. Jawohl. Und zer file šone medščen cu gebumsen, jaja. Grem staviti kar češ, da moja nemščina ne bo motila nobene mamce, ki jo skrbi za jezik slovenske mladine in potem piše pisma na uredništvo. Dok ni je Ervacko ili Svrbsko, za njih je sve u redu. E, nije. Če se gremo nacionaliste, bodimo nacionalisti do vseh. Ne jebem tujih avtomobilov. Od danes naprej vozim samo še TAM. Mogoče vas bom zajebal in naslednjič pisal prav o tem. Boste vidli, hudiča.

Easy Muztie

Aggggrh!

Howdy!

Upam, da nisi prejšnjega članka o satanu in ostalem 666 - stuffu vzel zares. Sem se samo hecal! Je pa ena nova stvar, še bolj hudičeva, in če so si tvoji starci že izmislili kak razlog, da ti prepovedujejo igranje špilov, potem jim tega Ž-ja v nobenem primeru ne smeš pokazati! Če pa si ga še niso, potem jim ga pa sploh ne smeš kazati! Zakaj? Računalniški špili ubijajo!

Ja, stvar je baje ful resna. Ko mi je frend včeraj povedal, da je enega froca (9 let) med špilanjem kap sunla, mu res nisem mogel verjeti. Mislim, frend je znan po tem, da total preveč nalaga. No, in mislil sem, da spet nalaga, pol mi je pa pokazal poročilo CNN, ki ga je posnel na video. Je rekel, da ga je posnel zato, ker je vedel, da mu ne bom verjel... In res, tipček pove, da je v Angliji zaradi pretiranega igranja umrl devetletni otrok, ki je konzolo Nintendo dobil za novo leto. Pokazal je časopis Sun z mastnim naslovom "Nintendo killed my son!" Mislim, spooky, ne? Mogoče pa froc v igri ni imel neskončno življenj... spet ga serjem s črnim humorjem... Fora je baje v tem, da določenega zaporedja kontrastnih barv in bliskanja možgani ne morejo "prebaviti". In če se v špil še totalno vživiš, lahko vse skupaj sproži redko obliko epilepsije (božjasti). Baje, ampak samo baje, da je najbolj nevarno igrati Ninja Želve. Car iz CNN je povedal, da je to za enkrat edini smrten primer. Je pa ogromno takih, ki napad preživijo.

Ena takih je 14-letna Elen Courkey iz mesta Topeka v Kansasu. Špilala je Segino arkado Street Fighter in po le dveh minutah igranja dobila božjastni napad. Njena mama se je odločila, da bo Sego tožila za 1.6 milijona dolarjev. Elen je namreč še vedno v psihiatrični bolnišnici in ne kaže, da se ji bo stanje popravilo. Pred tem pa je bila čisto normalna. Nimajo pa še trdnih dokazov, da se ti zaradi špilov

res lahko strga, ampak njen odvetnik pravi, da so na Japonskem že izvedli raziskavo, ki to potrjuje. Japončki so merili možgansko aktivnost in količino adrenalina (mislim, da je to tista stvar, zaradi katere si živčen) v krvi ob gledanju napete tekme NBA, video spotov in igranju špilov. Jasno, možganska aktivnost je bila ob špilanju daleč največja. Adrenalina je pa bilo baje tu mač! Najhuje pa je to, da se sploh ne zavedaš, kdaj te bo božjast vrgla. Mislim, ni tako, da bi se počutil slabo, pa bi še kar špilal, pol bi se ti začelo v glavi vrteti, pa bi še kar špilal, pol bi te pa šele sunl. Ne, zadane te iz čistega miru! Nekateri žrtve se ne spomnijo ničesar za nekaj let nazaj. Če te bo tastara v šoli poklical

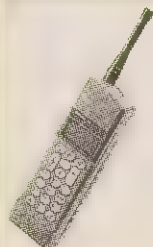
pred tablo, pa ti nič ne bo jasno, ji povej, da te je božjast vrgla, ko si se špilal... A ni to brez veze. Vse dobre stvari so škodljive! Ene redijo, ene niso moralne, od njih se ti pa strga. Mislim, kje je tukaj pravica? Najboljše, da se začnem ukvarjat z modelarstvom... ne, pa tudi tam se lahko zatipaš z limom!

Torej, ne bi rad zganjal panike, ampak ne se preveč špilat. Mislim, resno! Sej vem, da, ko se enkrat vživiš, ni boga, ki bi te nagnal stran. Ampak za tvoje dobro je, da si vzameš pavzo, greš mal ven... Tudi vsi novi špili v Ameriki bodo morali, kot cigarete, imeti etiketo, na kateri bo pisalo, da pretirano igranje škodi zdravju.

Mogoče je pa tisto o 666 vseeno res?

Ne, joke, štos, zezam se, no...!

Boštjan Troha

- prenosni telefonski priključek in aparat z lastno pozivno številko
- omogoča avtomatsko povezavo mobilnih telefonov v vozilih cestnega, železniškega, rečnega in priobalnega prometa z vsemi naročniškimi telefoni, vključenimi v mobilno ali stacionirano telefonsko omrežje.
- ugodni plačilni pogoji
- prodaja Mobitel aparatov
- svetovanje pri izbiri modelov
- dostava in montaža

YANNI

d.o.o.

Pooblaščen distributer za Mobitel, Hajdrihova 21/a, Ljubljana,
tel. 061/217-081, fax 0609/611-113,
najdete nas na Viču pri kopališču Kolesija!

Lepotica

Opazil sem jo na dnevih plesa v Cankarjevem domu, ko je s svojo skupino nastopila v zanimivi koreografiji, v kateri je bil ples kombiniran s kretnjami manekenk, ki se sprehajajo po modni stezi. Pravzaprav je bila vsa zadeva nekakšna rekonstrukcija Madoninega videa Vogue. Isti trenutek mi je bilo jasno, da je to to, kar iščem. Toda pričakovanje, da se bo na dogovor preko Anje odzvala, je bilo sprva bolj skeptično. Ko takole gledam te fotografije in razmišljam o vsem, kar sva si med in po snemanju s Tanjo zaupala, si mislim: "Presneto veliko bi se dalo napisati o njej." O njeni plesni dejavnosti, s katero se ukvarja že od 8 leta naprej, in ki ji pomeni kratko malo vse. Sprostitev, zabavo in užitek. Pa o ostalih stvareh, s katerimi se občasno ukvarja. Recimo o plavanju, snowboardanju in podobnem. Toda to ni to, kar izžarevajo te slike. Ob pogledu na njih občutim veliko bolj subtilno doživetje od vsakdanjih banalnosti s katerimi si mora, tako kot vsak drug človek, ustvarjati življenje. "In to je tako kot si ga narediš," mi je zatrdila. Popolnoma se strinjam s tem, in še več, morda si je prav zaradi svoje dejavnosti njena osebnost "zaslužila" tako izrazito popolno zunanost. Če je človekova zunanost, kot sva med pogovorom ugotovila, odraz njegove notranjosti, potem je njen lik vsekakor odraz obojestranske lepote. O sebi izraža nekakšno skromnost, saj meni, da ni nič posebnega. Tako osebno mnenje pravzaprav je lahko videti čisto razumljivo, saj je tako zasedena s svojimi dejavnostmi in po vrhu še s šolo, da nima časa zase, za poglobljanje vase. Zato jo verjetno njena zunanost ne vznemirja preveč. Kljub temu pa se je le pustila ujeti v objektiv, kjer je njena pojava prišla do izraza skoraj do popolnosti, saj film nekoliko drugače registrira okolje, kot pa "naše oči". A nazadnje samo te pri posamezniku ustvarijo fiktivno predstavo o neki osebi in naj bo v tem primeru tako tudi z njo.

Tekst in fotke Iztok Dimc

Magija

je pojem, ki pri marsikateremu povzroči kurjo pott, nekateri pa ostanejo ravnodušni bodisi zato, ker vedo, za kaj pri tem gre ali pa v to preprosto ne verjamejo. Običajno pa je tako, da ravno slednji največkrat padajo pod vpliv magije. In kaj pravzaprav je to in kako se odraža? Bom najprej malo zafilozofiral, kako sam gledam na to, potem pa se o tistem, kar je bilo nekoč. V bistvu bistva v bistvu ni razlike med starodavno in današnjo definicijo magije, ker je bilo tisto, kar je bilo takrat tisto, tako kot je to za današnji čas povsem normalno. Magija je torej preprosto rečeno manipuliranje oziroma po domače povedano, je vplivanje in vodenje nečesa ali kaj z različnimi sredstvi in metodami.

Če še bolj poenostavim (ker trenutno pač živimo v zelo poenostavljenem svetu, ki ne dopušča zapletenih razlag in življenja kot nekdanje davno-jezetobilo), Jonas mi recimo naroči, da moram to in to poslikat, s tem direktno vpliva name, ker "ima moč" urednika in ker se tej moči ne morem upreti, jo moram izvesti, še posebno zato, ker v nasprotnem ne bo honorarja. Tako je on moj gospodar. Toda lahko pa, da poznam nasprotni učinek, t.i. protiurok in se magiji uprem, vendar je v tem primeru to že druga zgodba. Jasno, kljub vsemu je dandanes v navadi tudi to, da velja na koncu še tako preprostega in umobolnega primera pripisati razlago. Kaj sem namreč hotel povedati? To, da je magija pravzaprav sredstvo **PREVARE** oziroma posredne iluzije. To ne pomeni, da sem s tem pritrdil tistim, ki v mistično magijo ne verjamejo, torej da je ideja o magiji prevara. Ne, ampak to, da z magijo, torej s procesom ali ritualom, če hočete, lahko nekoga ali kaj prevaramo.

"Nekoga" je bodisi človek ali katero drugo živo bitje, "kaj" pa je lahko kakšna energija, moč, ali recimo nadnaravna bitja, kot so polbogovi. Tako sem pravzaprav prišel do hipotetično hipotetnega dejstva, da se je in se bo magija vedno uporabljala za prevaro tistih seveda, ki magičnih postopkov ne poznajo. Prevara pa je lahko namenjena dobremu ali negativnemu cilju, zato

nekateri imenujejo ti dve ločini kot bela in črna magija. Torej, če se ukvarjaš z belo, imaš dobre namene, če se s črno, pa slabe.

Danes smo ljudje še posebno odvisni od "moderne" magije, ker smo radi prevarani in potem smo fascinirani nad čudeži tehnične ali pa običajne magije. Toda čudežev ni. Čudeži so za majhne otroke, ki ne razumejo poteka nekega dejanja in jih tako lahko s poceni triki preslepimo. Iz tega sledi, da smo t.i. odrasli ljudje v primerjavi z mističnimi magi ali "čudodelci", če naj omenim enega največjih med njimi Jezusa Kristusa, v bistvu taki nebolgliji brajoči froci, ki preprosto ne razumemo in nečemo razumeti veličastne magične kreacije tega Sveta in celotnega univerzuma. Seveda bo sedaj kakšen bistroumnejši pomislil: "Ja, pa če pravi, da je kracija "magična", potem je tudi ta svet prevara, hmmm?" Tako je, svet na katerem živimo, je iluzija, toda ne v smislu jogijev (verjetno ste že slišali zanje), ki v zanosu svojih pridobitniških dejavnosti vse to negirajo, temveč iluzija v tem smislu, da nam s svojim videzom prikriva naš resnični izvor, smisel in položaj. To je tako, kot če me recimo dajo v keho in me zaprejo v temnico. Čut za orientacijo se izgubi in od mojega prizadevanja za poboljšanje je odvisna milost upravnika Zapora, ali me bo spustil v normalno celico, kjer se proces za popolno osvoboditev nadaljuje. S človeškim materialnim napredkom se je pozaba na naše "bistvo" skozi tisočletja vedno bolj večala in danes, ko je vse skupaj že tako daleč, da je človeštvo na robu samouničenja, kar je identično samomoru, zopet prihajajo na dan stare modrosti in zavest. Naslednjič pa podrobneje o mistiki...

Iztok Dimc

Halo!
Ja, halo?
Ja, halo, kdo je?
Pomota.
"klik"....tuuuu...

Modrost

Kako?
Tako.
Ah, pretežko!

Jeferon

Življenje je včasih zelo hudo boleča rit!

Abstrakcija

Abstrakcija deluje kot fundamentalnost tega sveta, ki se veže s prvotnim, oblikuje z adolescenco drugega, ter se povezuje z impersonalistično tendenco tretjega, a kljub temu ostaja še vedno v skladu s svojo definicijo, torej v nasprotju s konkretnim.

dnevnik dobre pičke

27.februar

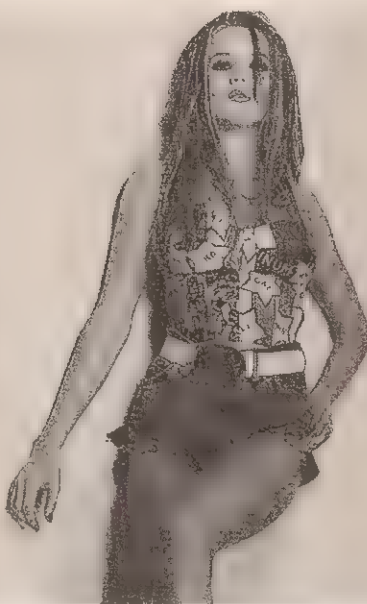
Tistih nekaj dni, ko ni bilo Tineta in sem bila prepričana, da sem ga izgubila, je bilo zafukano. Pogrešala sem ga, pogrešala sem njegov smeh, njegov optimizem, njegovo pozornost in ljubezen. Imelo me je, da bi ga poklicala, da bi se pogovarjala z njim, a si nisem dovolila. Dovolj sem ga že trpinčila. Morala sem ga spustiti. Nekaj časa sem točila solze, potem pa sem se odločila pobegniti. Grem stran za nekaj dni. Stran od bolečine. Za nekaj dni v Kranjsko Goro, da pozabim vse, da pridem k sebi.

Nabasala sem stvari v torbo, pa štikle za zvečer, tisto fino črno obleko, se našminkala in se postavila na rob ceste. Komaj sem pomolila palec, že se je zaslislalo glasno zaviranje. Pred menoj je ustavil nek blazen avto italijanske registracije. Odprla sem vrata in tip je rekel, da gre v Kranj. Okej, Kranj je bliže Kranjski kot Ljubljana. Sedla sem v avto in je odpeljal. Pogledala sem ga in položaj ocenila kot nenevaren. Tip star kakšnih petinštirideset, že rahlo posiveli lasje, komaj da zna kakšno angleško besedo, urejen, v obleki in s kravatno. Dolgočasen poslovnež. Najprej se je hotel pogovarjati z mano in je kar naprej nekaj spraševal. Pa se mi ni dalo odgovorjati in sem dala muziko bolj naglas. Za nekaj časa je utihnil. Potem me je vprašal, kam grem. Sem mu povedala. In ko sva se približala Kranju, me je povabil na kosilo. Pa sem rekla, da moram biti nujno v Kranjski do petih.

V polomljeni angleščini je nekako izdaval, da me lahko pelje kar do Kranjske, pa da lahko greva tam na večerjo.

Zakaj pa ne, sem si mislila. Potem se ga bom že znebila. Pa je začel sanjat o tem, kako bova šla potem v hotelsko sobo in da me bo plačal. Pa koliko denarja hočem. Jaz pa sem se samo smejala in mu dovolila, da si je moj smeh razlagal po svoje.

V Kranjski sem mu potem pustila, da me je peljal jest. Če si želi, pa naj. Sedla sem za mizo, naročila hrano in iz torbe potegnila knjigo. Položila sem jo na mizo in brala. On pa je samo stmel. Nekaj se je še poskušal pogovarjati z mano, pa sem

samo hmkala in je obupal. Ko sem pojedla, sem vstala, mu še razložila, da se mi zdaj blazno mudi in odšla. Na vratih sem se obrnila in pomahala proti njegovi zaripli faci.

Takoj sem postala boljše volje. Šla sem v hotel, vzela sobo in se zaprla vanjo. Nekaj časa sem brala, potem pa sem se stoprocentno uredila in odšla ven. Najprej na pijačo v sosednji lokal, nato pa v disko. Sedela sem tam za šankom in spet me je pograbil tista žalost. Pogledala sem te ljudi, ki so plesali in pred očmi se mi je pojavila slika iz Turista. Tine, jaz, muzika, gužva, pleševa, tesno me objema. Ne, nočem misliti na to. Pa sem pogledala na drugo stran. Tam je na šanku slonel tip in pecal neko punco. Pa spet Tine v moji glavi. Kamor koli sem se obrnila, povsod sem našla stvar, ki me je spomnila nanj. Naročila sem viski. Naj gre vse k hudiču. Nekaj alkohola sem že spila in ko je zatem D.J. zavrtil "najino" muziko, mi je pritekla solza z oči. Pa sem kar obsedela. Naj gre vse k hudiču. Potem pa... Ne, ne more biti res. Sanjam? Sem ga zagledala. Prerival se je skozi množico in se oziral na vse strani.

"Tine," sem zaklicala in stekla proti njemu. Obrnil se je k meni in ko me zagledal, je stopil k meni. Se mi približal in zašepetal:

"Maša, kaj mi delaš." Da me je klical in mu je mama rekla, kje sem, pa da ga je skrbelo, je mislil, da sem šla z drugim in da tako ne more brez mene. Vrgla sem se mu v objem in mu rekla, da

je fin.

Potem sva odšla v sobo. Sedela sva na zofah, srkala pijačo in se pogovarjala ob svetlobi sveč. Spet je bil tu Tine in svet je bil naenkrat lep. Moj zlati Tine. Tak kot vedno. Nasmejan in dobrovoljen. Le bolj previden, se mi je zdelo. Kot da ne ve ali sva skupaj kot prijatelja ali kaj več. Kot da se me boji. Pa sem stopila k njemu, se sklonila in ga nežno poljubila. Odgovoril mi je in razprl ustnice. Medtem ko sta se najina jezika prepletala, sem položila koleno med njegove noge. Podrsala sem po napetih hlačah in začutila sem utripanje med nogami ob spominu na njegovo debelo, dolgo batino. Potem sem stopila k radiu, dala muziko bolj na glas in zaplesala. Božala sem se po nogi in naprej po bokih, se za sekundo dotaknila prsi. Vrtela sem boke in začela počasi odpirati zadrgo na obleki. Ko sem prišla do pasu, sem se ustavila in se mu približala. Sklonila sem se naprej in pomigala z rameni tako, da so se za trenutek zablistale prsi izpod obleke. Prižgal je cigareto, jaz pa sem se odvrtila nazaj. Odprla zadrgo do konca in spustila obleko na tla. Na sebi nisem imela ne modra ne hlačk in ostala sem pred njim samo s štrumpantli in pasom za nogavice na sebi. Še naprej sem poplesavala in se božala po joških, nogah in bokih. Potem sem pokleknila pred stolom, na katerem je sedel in se podrgnila ob njegovo nogo. Odpela sem mu pas in zadrgo, mu slekla hlače. Sklonila sem se k njegovi nogi in z vršičkom jezika podrsala po stegnu, počasi čez jajca do glavice. Odprla sem usta in ga potegnila vase. Ga spustila, se dvignila, potisnila jezik v njegova usta in mu slekla srajco. Pobožala sem ga po seksi kosmatih prsih in se prilepila nanje. Roka se je spuščala vedno nižje in jezik ji je sledil. Spet sem prišla do njegove batine, jo obšla in se spustila še nižje. Zlizala sem mu notranjo stran stegen, jajca in se vrnila h glavi. Zaječal je. Spustila sem ga globoko v grlo. In spet. Še. Še globlje. Še močnejše. Prijel me je za lase in dvignil.

"Pridi," je rekel, "ne morem več."

Dvignil me je v naročje in odnesel v spalnico. Položil me je na posteljo, porinil noge vstran in zaril prste vame. Medtem ko me je fukal z roko, sem si položila roko med noge in začela drkat. Tik preden mi je prišlo, sem se odmaknila in ga potegnila k sebi na posteljo. Legel je na hrbet, jaz pa sem zlezla nanj in si ga nastavila. Objela sem njegovo glavico z ustiticami in jo stisnila. Znorel je. Pa ga nisem še spustila vase. Danes je igra moja. Stiskala sem ga, lizala po obrazu in spustila malo globlje. In potem znorela. Se nasadila nanj in ga pofukala.

politika
je kurba

KOZOROG

Stvari se odvijajo na bolje, prijetna srečanja vam dajejo nove energije, boste pa morali včasih precej glasno uveljaviti svoj prav - še posebej doma. Malce se boste sprostiti in tako zanemarili obveznosti - pa ni tega nihče vajen in vam zna kar kdo prav pošteno zatežiti.

VODNAR

Počutili se boste zelo cool, zato boste prav prijetna osvežitev številnih žurov, kjer boste lahko izkoristili svoje ekscentrične talente in zabavali, in presenečali, in šokirali, in... Zraven pa boste še učke virgli malo naokoli; obeta se vam tudi zanimiva avanturica.

R7B1

Zdej boste ribice zacvetele in vzbrstele, se zaljubile, odplavale v neskončne širjave bljuzenja, ku se vam odpirajo; nič vas ne more obdržati na zemlji. Bodite pa zato vsaj malo bolj zmerni pri praznjenju steklenic in zakajanju v skritih koticčkih parkov, da vas ne odnese totalno.

OVEN

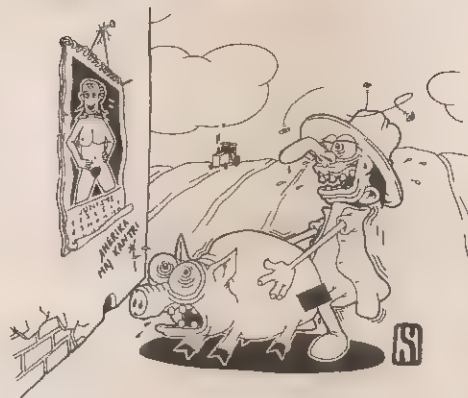
Za vas je ljubezen trenutno najpomembnejša zadeva na svetu in stvari se odpirajo in odgrinjajo. Obetajo se vam prijetne urice v družbi nasprotnega spola in nikakor jih ne kaže zamujati ali se jih celo izogibati s še sebi nedoumljivimi izgovori. Je pa res, da lahko naletite na kakšno precej zateženo osebo, ampak s takimi znate primerno ravnati.

B7K

Tako lepo znate govoriti, ampak nekako se ne morete popolnoma odpreti, vsaj zdaj ne. Tako vedno nekaj ostaja zadaj, in da se to ne bi opazilo, si boste nadeli kao resen, strog imidž. V bistvu pa vas zna vsaka malenkost sesuti, zato je bolje, da se družite s prijatelji, kot pa da se čustveno zapletate.

Državica kravica se predstavi

"Položaj je še naprej nejasen. Tisti, ki prodirajo po levi, so kar naenkrat padli, tisti, ki so stali na desni, pa postajajo vse bolj nevidni. Centralni napadalci imajo pa na žalost premalo časa, da bi lahko pusta praznovali. Pa nič zato. Odštek je odštek, pa če se tud na elektriko trikrat prštek."

Besede našega šefa raziskovalnega tima dr. Johnnija povedo vse. Zmedli ste ga, dotokli ste ga, on se ne gre več. Kitajčkov intervju je po mesecu dni dnevnega in nočnega dela obdelan. Dr. Johnnija pa tudi. Rezultati so fantastični, so taki, da jih še gospod Džirlo, ki drugače osebno pregleda vse punce, ne bi zaštelkal. Vaši ljubljani politiki, vladarji in oblastniki so obdelani in podelani, tukaj so pa izidi:

Avtoti! Gospod, predsednik, vseljubljeni in vsemogočni Milan Kučan - Pručko je en tak kar soliden avto in sicer nekaj vmes med ferrarijem in fičotom. Ljubljani Drnovšek je najbrž najboljši avto, ker je bil največkrat ferrari (tudi porsche) in to je zelo dober avto. Sicer je bil ene parkrat tudi katra pa jugo, ampak premalo, da bi zbledel njegov sijaj. Minister Peterle Lojze je bil največkrat fičo pa jugo, celo topolino in mrliški avto, in samo enkrat en tak res dober špon avto. Rupel se bo moral odločiti za škodo ali pa za stoenko. Bavčarja čakajo miloševići pa spaček pa en BMW. Janša je tak bolj vojaški tip in si ga najlaže pred stavljate v kakšnem jeepu al pa kombiju, celo tanku. Jelko Kacin je dobil renault 5 in to tako definitivno, da mu še tisti avtobus ne more pomagati. Pr Jelinčiču ste bili pa čisto zmedeni, eni ste mu dal ferrarije pa take kripe, drugi pa konzerve ala 126 P, spačka, fičota itd.

Pr bendih ste bili veliko bolj jasni, se vidi, da te stvari bolj obvladate. Sam čudno je pa to, da bi kar vseh osem igralo pri Metallici. Kaj je to? Kaj to pomeni, da bi Rupel pevca zamenjal, pa Janša kitarista ali kaj. Hočem reč, vsaj enkrat, vsaj na enem koncertu bi pri M. vsi igrali. Drugače so pa stvari bolj jasne: Kučan pri Beltinški bandi pa pri Avsenikih. Janez bi povsod malo gostoval (N. Fosili, T. Heads, Gunsii, ...) Lojze Peterle definitivno pri Avsenikih (druga kitara - prva bi bil Kučan!). Rupel tako pri Čukih kot pri 13. prasetu.

Bavčar pri Gunsiih pa pri Agropopu. Janša pri Agropopu namest Serbi. Zmago pa malo pri Laibach, pa še malo pri Šerifu Konjeviću in Public Enemy. Surprise!?

Kaj bi bili, če ne bi bili Slovenci? Kučan: Prekmurc, Bosanc, Afgansitanc, Čeh, Madžar (neprepričljivo vodstvo), Šiptar, Hrvat, ... Drnovšek: Srb (opazno večkrat), ufo, Madžar, žid, Čeh, jugos, Grk, Francoz, ..., Peterle: bušman, žid (nekoliko večkrat kot ostalo) Avstrije, Bosanc, Italijan, Vatikanc, ... Rupel: (najbolj) Rus, Američan, Romun, Turk, Irančan, ... Bavčar: Američan (vodstvo), Makedonc, Švicar, Bosanc, ... Janša: Albanc (prepričljivo), Hrvat, Nemc, ... Kacin: Šved, Avstrije, Čeh (izenačeno), pol pa še vse ostalo ... Jelinčič: Nemc (valjda!), pa še Hrvat, Srb, Italijan, ...

S kom bi hodili, če bi hodili itd. Najraje imate Heleno Blagne - skoraj tako kot Metallico. Sparili bi jo vsaj z Kučanom, Drnovškom (ima definitivno prednost pred drugimi), Peterletom in Bavčarjem. Popularna je tudi Miša Molkova, ki paše h Kučanu, pa h Kacinu (izenačeno). Peterleta bi še z Vido Petrovič oženili, pa s Čičolino in z Madonno. Za Rupelčka nimate prave znanke. Bavčar bi pa Šerbi celo Janši prevzel, kdo bi si mislil, ali pa bi se morala vsaj zelo stepst zanjo. Zmago je pa zmagovalc, po izidih sodeč bi se morala Madonna že zdavnaj Jelinčič pisat. Madonna Jelinčič!

Med izvenserijskimi rezultati objavljamo še nekaj takih, ki niso pršli v nobeno razpredelnico, ker so bili preveč odštekani, da bi jih lahko dali kamorkoli. Nasploh ste pri hlačah pa klubih take odgovore dajali, da je dr. Johnnija res bogi bil. Recimo Maja piše, da bi bil Janša, če ne bi bil Slovenc, kondom!? Barbara pravi, da bi Rupel igral pri NK Jebaški, Bavčar pri NK Vibrator, Kacin pa pr NK Kurčičev, medtem ko si Jelinčičevega kluba sploh napisat ne upam, jo kar sami vprašate, kam ga je dala. In tako je to. Dr. Johnnija in jaž se vam zahvaljujema za sodelovanje in se bomo še šli take igrce, mogoče že čez teden. Imamo eno tako na lagerju, da bodo kar hlače šle narazen, če ne boste nič hujšali čez vikend.

Milo Van Pašeknez

Beverly Hills 90210

Kratka kariera novega kemika

V Peach Pitu je bilo spet živahno. Za Brandonov okus celo malce preveč. Sicer je rad delal v tem skromnem lokalu, v katerem so se ljudje

ustavljali za liter priznave in skodelico kave, kar je pomenilo, da so se gostje hitro menjavali. Če pa ni bilo časa niti za kratek odmor, ni bil ravno srečen.

"Opresti, mladenič, šef mu je povedal, da hodiš na Beverly Hills West. Kako je pri vas?", ga je ogovoril mlajši, športno obleden moski Brandon mu je prisodil slabih trideset let in kar precej uspeha pri ženskah.

"Šola kot šola," je odgovoril ne posebej zainteresirano.

"Vidim, da nisi posebej razpoložen. Nič hudega. Morda se bova pa se kdaj srečala."

"Ali niste malce prestali za gimnazijo," je od nekoliko nestramen Brandon, ki mu možakar podzvestno ni bil všeč.

"Za dijaka prav gotovo," je dvoumno odgovoril gost in se potni nasmešnil. "Tustiva uganke. Jaz sem Jack L. an, novi profesor kemije."

Andrea, kot dober reporter ti sporočam, da že poznam novega profesorja kemije," je Brandon naslednji dan pozdravil urednico šolskega časopisa. "Ker pa sem športni reporter, prepuščam intervju z njim tebi. Sploh pa se mi zdi, da bo punčam zelo všeč."

"Glej glej, od kdaj si pa ti strokovnjak za moške," ni mogla Andrea iz svoje pikre kože. Izkazalo se je, da je imel Brandon prav. Novi prtok je bil za gimnazijke prava senzacija. Kelly je kar medlela, Donna se je za lepem začela navdušeno učiti kemije in celo Brenda je doma razlagala materi, da imajo končno profesorja, ki ne zahteva samo piščančja, ampak se zna tudi pošaliti. (ali kompliment in je sploh cool).

Fantje so bili manj navdušeni. Ko pa so videli, da mister L. an komajda opazi svojo hipnotično moč nad dekletki in da pri ocenjevanju ne dela nobenih razlik, so se povsem pomirili. Celo na zbadljivke so pozabili. Sicer pa novinec za katedro ni bil videti posebej družaben. Tudi v prostem času je najprej utrpel v kemiskem laboratoriju.

Mnogim je bil kar všeč, ena izmed deklet pa ni mogla skriti samo odpora, ampak že kar sovražnosti do novega kemika. To je bila Andrea. Brandon jo je sicer spomnil, da je navada novega profesorja predstaviti v časopisu, vendar ga je tako grobo zavrnula, da je bil kar užaljen. Ker pa ni bil zamerljiv, se je to pac pozabil, čeprav ni prežrl, da Andrea pri kemiji stoji v predavatelja kot v nekakšno posat.

In potni, lepega dne, bomba! Brandon je v Peach Pitu ravno pospravjal za zadnjimi gosti, ko je zazvonil telefon. Bila je sestra.

"Brandon, si videl, si šišal, bilo je na televiziji..." je hotela povedati vse v eni sapi.

"Lepo te prosim, saj menda veš, da nisem tukaj

zato, da bi gledal televizijo," je hotel biti duhovit Brandon, potem pa po Brendinem glasu spoznal, da gre za resno stvar.

"Poročali so, da so policaji vdrli na našo šolo in zapli profesorja Leana. Nekaj v zvezi z mamili. Več bo mitri v časopisih."

Izkazalo se je, da so agentje posebne sorte za boj proti mamilom dobili anonimno obvestilo, naj malce pregledajo, kaj počne profesor Lean v kemiskem laboratoriju.

Pouraj si niso dali dvakrat reči in so našli dovolj dokazov, da je podjetni kemik delal vse kaj drugega kot v gimnazijskim programom predpisane poskuse. Bil je pravi specialist za izdelavo cracka, novega in izredno nevarnega mamila.

Debatam o 41 andalu ni bilo ne konca ne kraja. Le Andrea spet ni sodelovala. Pač pa je delovala nekako pomirjeno, kot bi se znebila težkega bremena.

"Andrea, nič ne rečeš, nič ne objaviš, čeprav sem že na začetku opazil, da ti gre Lean zelo na živce," je poskusil Brandon.

"Walsh, pusti me pri miru. Lahko rečem le to, da bo prasec zaslužil vsak dan od tistih deset let zapora, kolikor mu jih bodo po moje prisodili."

"Hm, morda imaš prav. Nisem pa vedel, da si takšno nasprotnica narkomanije."

"To ni od včeraj. Pred sedmimi leti, deset let sem bila stara, je zaradi prevelike doze heroina umrla moja starejša sestra. Bila je zaljubljena v nekega študenta kemije in ta jo je navdihnil na mamila."

"Lean..." se je pobilisnulu Brandonu.

"Ja! On se mene ni spomnil, saj sem bila takrat še otrok, jaz pa sem takoj spoznala barabo, ki je izginil po sestrični smrti."

"Ali lahko ugam, kdo je poslal policajem anonimno prijavo?" je vprašal Brandon.

"Ne misaj se!", je rekla Andrea in odšla se nadaljuje.

DVOJČKA

Dogovarjali se boste in pregovarjali, mutli in dilali. Lahko se zanesete na svoje jezične

sposobnosti, ni pa se zdej treba preveč razuzdati. Se zna zgoditi, da greste folku na živce s svojim neskončnim nakladanjem. Stalno boste govorili, v resnici pa prav nič povedali. Nehajte torej bluziti in povejte stvari take, kot so. Na kratko!

RAK

Želite si romantičnih in nežnih trenutkov, vendar pa se zdi,

da so bližnja srečanja vse preveč trda in agresivna. Zato raje sanjariate, berete ljubezenske romane in gledate ljubezenske filme. Je pa res, da ste bolj sproščeni in vam vsaka malenkost ne le pokvari dneva.

LEV

Braniti boste morali svoja staljšča - pred vsemi in z vsemi močmi. Ljudje si napačno

razlagajo vaš pogled na svet, zato so prepri in celo pretepi prav verjetne zadeve. Ste pa lahko deležni ognjeviteljubezni in vročih trenutkov pod rjuhami - samo ne biti tako hudičevsko važni.

DEVICA

Ni vam všeč, da se stvari obračajo drugače, kot ste si zamislili, vendar lahko prav to

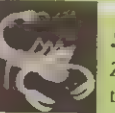
izkoristite sebi v prid - če znate začutiti pravi trenutek. Sedaj ni čas, ko bi se lahko popolnoma zanesli na svoj kristalni mind. Stvari morate pogledati drugače, če ne ste lahko zelo razočarani.

TEHTNICA

Lahko se zgodi, da se vam precej stvari sesuje - predvsem v ljubezenskih zadevah. Niste

namreč navajeni odgovarjati na tako silovite izbruhe ljubezni. V takih primerih se raje umaknete, ker lahko močno porušijo vaše ravnotežje. Ne torej samo bežati - skregajte se, stopite se, dejte nekaj, tako bodo stvari malo bolj jasne.

ŠKORPION

Zaljubili se boste. Težko boste to izjasnili, a vam prijetnih trenutkov v objemu svojih

dragih ne bo nikoli preveč. Boste pa zato zanemarili vse druge stvari in tako prihajali v težave. Težili pa vam bodo predvsem starci - saj veste, šola, pa pospravljanije...

STRELEC

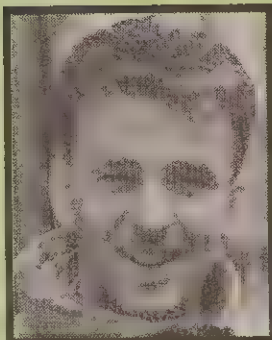
Zdej se pa res ne morete pri- tožeovati. Povsod ste v središču pozornosti in vsi

bodo pripravljeni poslušati vaše še tako nemožne bljuze. Sicer znate, tako kot pri vsem, pretiravati, lahko pa se kakšna zelo resna scena iz tega izcimi. Poleg tega pa bodo še vaša srčeca na ves glas prepevala pomladne pesmi.

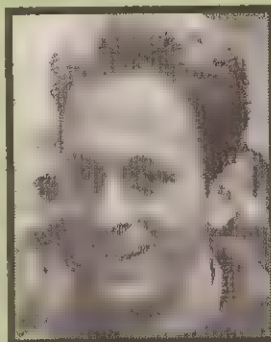

NAJHUJŠI PROBLEMI

Kaj vas muči, kaj vas teži, kaj vam dela probleme? Vsi imamo probleme, bolj ali manj podobne, bolj ali manj grozne, ki nas bolj ali manj mučijo. Ko so vsi ti strašni problemi zapisani takole na kupu, ugotovimo, da vse skupaj sploh ni tako grozno, da sploh ni tako strašno in da še ni čas, da bi obupali. Tudi vremenoslovci napovedujejo izboljšanje.

PRIMOŽ, 17 let, Trgovska srednja šola Šola me najbolj muči. Ker se je treba učiti. To je vse.

ROBI, 18 let, Srednja trgovska šola Denarne probleme imam. Nikoli ni zadosti denarja. Kakih 1000 mark na mesec bi bilo kar v redu. Pa en orenk avto bi si rad kupil. Enega golfa, saj sem bolj skromen.

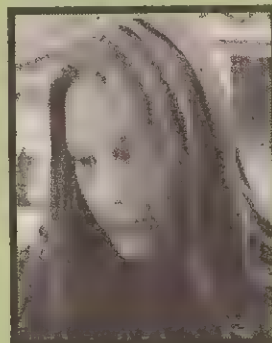
TADEJA, 20 let, Ekonomska fakulteta Največji problem, ki ga imam? Najprej - denar.

Dvojčici **SABINA & SIMONA** (dvojčici imata iste probleme), 15 let, Gostinska srednja šola Angleščina nama sploh ne gre. Imamo eno tako ta staro, ki sploh ne zna razlagat. Imava pa tudi druge probleme, samo da niso za v časopis.

Ni ga dosti. Še za tiste osnovne stvari ga ni, kaj šele, da bi si kaj več privoščila. Pa rada bi našla sebe, da bi prišla na svoj začetek, ker od tam vsi problemi izvira jo.

JASMINA, 16 let, Gostinska srednja šola Šola je moj večni problem. Predvsem zato, ker učitelji ne znajo razlagati.

MOJCA, 18 let, Filozofska fakulteta Mislila sem, da je ruščina, ki jo študiram, lažji jezik, pa sem se krepko zmotila. Denarja mi zmeraj zmanjkuje, tako kot najbrž tudi vsem drugim.

HELENA, 17 let, Bežigrajska gimnazija V bistvu imam po moje ravno take probleme kot vsi drugi. Malo me starši sekirajo, pa malo se mi učit ne da. S frajerjem pa nimam nobenih problemov. Zdaj je že čisto ukročen.

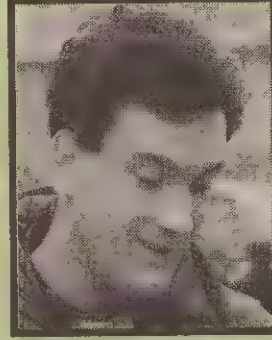

TOMAŽ, 17 let, Center strokovnih šol Nimam nobenih problemov.

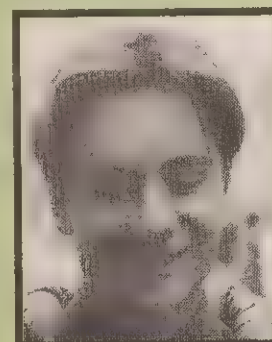

BORIS, 22 let, študent zgodovine in sociologije Zdaj me zebe, pa ne vem, kako bi bil čim prej bogat, pa kako bi spoznal Michelle Pfeiffer.

GREGA, 19 let, Srednja kemijska šola Vse živo me muči. S šolo so problemi. Treba bo

narest zaključni izpit, to je zdaj glavni problem. Pa ženske! Ené so glupe, druge smotane. Ampak jih nikoli ni preveč.

MIHA, 18 let, Srednja kemijska šola S šolo imam probleme, pa s starši. Težijo mi in me ne razumejo prav dobro. Pa punč je vedno premalo. Pa niso čist taprave.

ADNAN, 19 let, Fakulteta za arhitekturo Pa saj veš! Denarni problemi. Pa še Bosanc sem, zdaj pa je tam dol vojna, tako da sem zaradi tega zdaj psihično obremenjen, pa ne vem, kako bom naredil ta faks.

GRUNGE stil - nov način oblačenja, ki ne potrebuje pralnega stroja, pralnega praška, likalnika niti denarja. Začelo se je kot upor zoper aristokratski glamour, kot majhen, nepomemben trend, ki je z mega hitrostjo prerasel v pravo pravcato modno revolucijo. Vse staro je novo, vse, kar je bilo do včeraj moderno, je passe. Ves skriti glam rock z bližnjega podstrešja je našel svojo pot v butikih in celo na stezah velikih in največjih, kot so Versace, Gaultier...

Flanelaste karo srajce v različnih barvah, majice v čimbolj žalostni in razvlečeni podobi, pravi delavski čevlji, velike volnene kape, so postali uniforma.

Zadeva seveda prihaja iz ameriškega mesteca Seattle, mesta delomrznežev in razvajene strohnele družbe, ki je postalo meka za uporniško mafijo, iskalce razburljivosti, politične agitatorje in rock glasbenike.

Bushova ekonomija Seattle, najbolj eksotičnega dobavitelja Grunge stila, ni izvlekla iz njegovega plesnivega, cvetočega žara. Grunge je simbol mlade kulture, ki cveti v lokalnih kletih, rock klubih in ulicah, svoje korenine pa ima v mestnem bohemstvu. Zafrustrirani študentje, minimalni tedenski plačanci in neuspeli rock glasbeniki so

skupaj ustvarili življenjski stil z ogorvarjajočo garderobo, ciničen in uporniški, ki poudarja njihovo stanje. Poudarek je na udobnosti, poceni pivu in rokenrolu.

Do uspeha regionalnih rock herojev, kot so Soundgarden, Pearl Jam, Alice In Chains in Nirvana, pa do filma Singles z Dillonom v glavni vlogi, Grungemania ni pritegnila posebne pozornosti, kmalu pa je postala najprej vseameriška in kasneje vseevropska ulična moda, ki meša groba, pomečkana, raztrgana in umazana oblačila z oblekami posredniških trgovin in dobršno dozo uniseksa. Delovni čevlji, majice, zavezane okoli pasu, flanelaste, črtaste, rožaste srajce, oblečene druga čez drugo, post-punk uhani v nosovih, netradicionalno združevanje oblek, raztegnjeni dolgi puloverji in krila, ter bogato našminkana usta.

Ekskluzivno iz Milana Teja Hegeduš

Ena izmed letošnjih spomladansko poletnih modnih novosti prihaja z vzhoda. Številne kamenčke, verižice, medaljončke in pasove si lahko omislite kjer vam je volja: kot naramnice, okrog pasu in bokov, kot zapestnice, okoli nog, v ušesih, lasih...

Oblečete se v kavbojke, mini majice, ali pa v oprijete hlače, minice ali zelo dolga krila. Garderoba je lahko enostavna in enobarvna, zgrešile pa ne boste niti v starih kavbojkah in beli srajci.

Cirkus Charlieja Chaplina, Fellini s svojimi magičnimi vizijami, Sanje dolge en dan Francis Coppole z Nastasjo Kinski v glavni vlogi, Elza Schiapparelli, velika modna kreatorka, ki je že leta 1938 posvetila cirkusu nekaj svojih kolekcij visoke mode, vsi ti so postali inspiracija za novo klovnovsko modo, ki je v trenutku osvojila najstniški svet. Cirkus, ta čarovniški spektakel, poln burkastih karakterjev, čudes in pirotehničnih kaosov, fascinira staro in mlado. Nova klovnovska moda živih, sijajnih barv, bleščic, pikic, kvadratkov in zvezdic, je za vse punčke, stare in mlade, ki se radi igrajo in ne vzamejo vsega preveč resno, predvsem pa cenijo humor, tudi v modi. Velika steza modnega cirkusa ni navdušila le ready-to-wear konfekcijsko sceno (nižje cene), pač pa tudi visoko modo Armanija in Versacea.

Sharon Stone je nenadoma postala najbolj vroči obraz in telo Hollywooda. S svojim stilom oblačenja pa je inspirirala množico modnih kreatorjev. Sama pravi, da se oblači glede na svoje razpoloženje. Včasih obožuje oprijeta oblačila: oprijete črne hlače in majice različnih dolžin, ki morajo obvezno imeti podložke za prsi. Drugič pa ima raje ohlapna, dolga oblačila, ki več zakrijejo, kot odkrijejo. Najljubši kos njene garderobe je črna, volnena Armanijeva jakna pozimi in rožasta obleka poleti. Njena strast so očala, ki jih ima celo zbirko, zlatih, srebrnih, barvnih in drugačnih.

Lepe oči

nasveti

K privlačnemu pogledu vsekakor spadajo urejene in lepo oblikovane OBRVI. Njihova linija in oblika sta seveda odvisni od modnih smernic. Tako so bile npr. v 30-ih obrvi popolnoma populjene in s tanko črto zarisane v lok. Še do nedavnega pa so bile IN močne, košate obrvi, katerih naravna oblika se ni spreminjala, ampak zgolj poudarjala. Zdaj pa je skoraj obvezen look 60-ih. Obrvi naj bi bile pri nosnem korenu močne, njihova linija pa se s približevanjem sencam vidno tanjša.

Skratka, tudi letos boste morale vašim obrvem posvetiti kar veliko pozornosti! Obrvi ne smejo biti ne prekratke in ne predolge. Kako to ugotoviti? Preprosto. Položite svinčnik k nosnici tako, da njegova konica sega do začetka obrvi. Nato s svinčnikom zakrožite v loku od obrvi proti sencam. Tam, kjer svinčnik preseka linijo obrvi, se mora obrv končati. Drugače pa obrvi lahko oblikujemo z vsakodnevnim puljenjem odvečnih dlačic. Če obrvi pred puljenjem rahlo namažete s kremo, bo stvar manj boleča. Nato v roko vza-

Rolšunka s francosko solato

Majhen sem še bil, tam nekje v mali šoli, ko me je mati vlekla po mestu po raznoraznih nakupih, smrkvavcu pa mi je bilo dolgčas in sem dal mir šele takrat, ko mi je obljubila, da bova šla v Daj-Dam kaj pojest. Ni problema, sem rekel, če greva pa v Daj-Dam, bom pa priden kot ribica, ne sekiraj se mami, saj je vse kul, ni blema, ti kar rolaj po trgovinah, bom že potrpeč, na koncu pride moj trenutek. Ful žur. Mega špon. Mami, ne daj se motit, ti kar kupuj. Daj-Dam. Ludnica!

In sem bil tiho kot miška, in ko so se matki noge obnucale in je samo gledala, kam bi se lahko usedla, sva pa šla. V Daj-Dam. He, he, he, sem si mislil, zdaj boš pa ti malo potrpečela, he, he, he. V Daj-Damu namreč ni bilo nobenih stolov in miz, ampak se

je jedlo stoje. Ampak to takega malega pamža prav nič ne moti, kadar mu kaj oblubiš ima ful energije. Mati so pa pizdili s tistimi oteklimi nogami, he, he, he. In sem si naročil zmeraj eno fino rolšunko. Yeah, rolšunko! Francoska solata, lepo zavita v eno šnito prešane šunke, pa tako lepo z malo majoneze dekorirana, pa še en lep solatni listič je zraven, če je bil dober dan pa še kakšen kos kumarice ali pa paprike. In je bila to de best hrana, kaj jih je na svetu. Jasno, ko si mulc, sploh ne opaziš, da je majonezni okraski že skoraj posušen in prozoren ob robovih, da je solatka ovenela, in da je tudi krompirček v francoski že malce postan. Ampak mlad želodec prebavlja tudi beton in sem zmeraj vse požrl do konca. Super je bilo.

In je mati zmeraj sredi največje ekstaze zinila: "Ah, to ti lahko doma še boljše naredim!"

Za znoret. Samo enkrat pade otrok na tako finto in nikoli več. Okej, rečeš, in gresta domov, potem pa gre mama v kuhinjo in ti naredi na brzino kao francosko solato in jo fukne na krožnik, zraven pa še en kos salame in kruha. Krompir je narezan na debele kose, majoneza ful čudna, graha ni noter, ker ga pač ni imela pri roki, pa nobene šunke, kaj šele da bi bilo vse skupaj lepo zaranžirano in okrašeno s kakšnim solatnim lističem. In okus nikakor ni pravi. Niti približno. Ker ima mama rada malo bolj kislo, pa ker je dala manj majoneze, ker redi. Pa še toplo je vse skupaj. Meni je šlo na jok. Kakšna nizkotna prevara!

In ker vem, da boš tudi ti, dobrohotni bravec, imel nekoč otroke, te v imenu otroške nedolžnosti in zupanja prosim, da si temeljito prebereš naslednje vrstice, da se tvojemu

malčku ne bo kdaj pripetila kakšna podobna tragedija. Prvič v zgodovini slovenskega časnikarstva objavljamo:

Ž-jev recept za rolšunko (boljšo kot v Daj-Damu)!

Potrebujš: krompir, korenje, grah, kisle kumarice, dve jajci, majonezo, šunko, solatni listič, sol in poper. Najprej je treba skuhat ene štiri ali pet krompirjev, takole srednje velikih, vržeš jih v lonec z vrelo vodo in jih kuhaš kar neolupljene. Koliko časa? Ja, dokler niso kuhani, ne? Že, že, ampak kako pa veš, kdaj so kuhani? Aha! Vsake toliko časa enega špikneš z nožem, in ko se z lahkoto zapiči do sredine, je krompir kuhan. Takoj zliješ vrelo vodo stran in vse skupaj zaliješ z mrzlo ter krompir olupiš (če je kuhan, bo šla koža z lahkoto dol). In ga takoj narežeš na kockice v primerno posodo.

Enako storiš s korenjem, ki ga lahko

mete pinceto, s kazalcem in sredincem napnete kožo nad obrvjo, populite odvečne dlačice in obrvi poljubno oblikujete (pinceta naj bo vedno čista, da ne bo prihajalo do vnetij). Običajno se obrvi pulijo samo na spodnji strani v smeri rasti dlačic, če seveda ne nameravate njihove oblike popolnoma spremeniti.

Nekaj primerov korektur obrvi. Če imate:

- RAVNE OBRVI: Populite vrh obrvi na obeh straneh in oblikujte krivino na zgornji točki loka.

- VISOKE, GOSTE OBRVI: S pinceto odstranite dlačice na vrhnji strani obrvnega loka. S tem boste nekoliko ublažile preizrazito usločenost obrvi.

- ZRAŠČENE OBRVI: Populite dlačice, ki rastejo na nosnem korenu, obrv pa naj se začne približno nad notranjim kotičkom očesa.

Seveda morate pri tem paziti, da sta obrvi simetrični in enakomerno oblikovani.

Po puljenju razdraženo kožo umirite z vato, ki ste jo prej namočile v mrzli vodi.

Za ličenje obrvi uporabljajte lesketajoče barve. Nikakor jih ne ličite v močni, neprekinjeni črti, pač pa jih skrbno črtkajte. Če pa hočete pospešiti njihovo rast, jih pred spanjem namažite z ricinusovim oljem.

Tako. Sedaj že popolnoma obvladate make-up trepalnic in obrvi. V naslednjih številkah pa bomo poglavje o očesnem

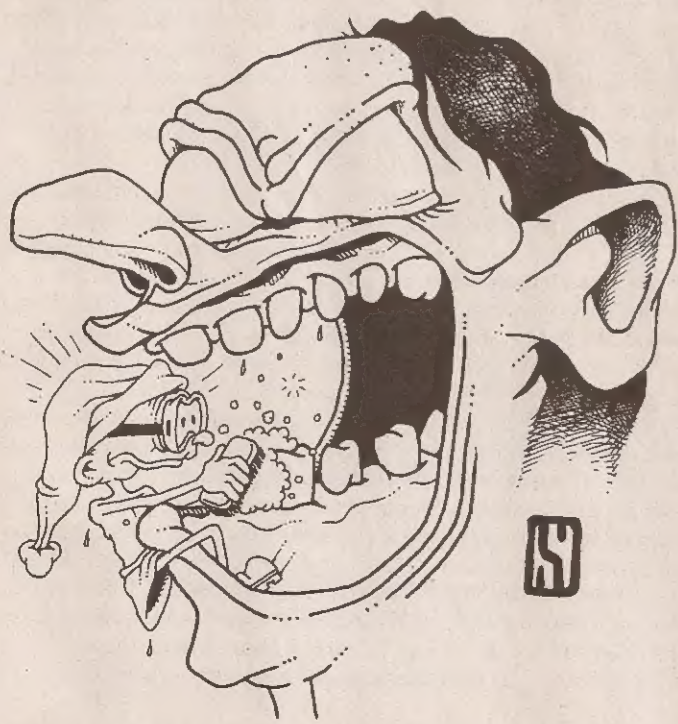
ličenju zaokrožile še s "popravljanjem" različnih oblik oči, makeupom vek in se seznanile z barvnimi odtenki ličil, ki jih za to pomlad narekujejo svetovne kozmetične hiše.

QUEEN

zbrana dela skupine
QUEEN skozi dvajset
let njihovega ustvar-
janja na več kot sto
straneh.

Telefon: 0601/81-070

BRIGITA & URŠULA

kuhaš hkrati s krompirjem, da ne zapravljaš časa, he, he. Mislim, a štekaš, hočem reči, da ni treba najprej skuhat krompirja in šele potem začeti s kuhanjem korenja, ne? No, in ga potem kuhanega in narezanega butneš kar zraven krompirja.

Prav enako moraš skuhat tudi jajčka, čeprav ne priporočam, da jih prebadaš z nožem, da preveriš, če so že kuhana. Jajca se enostavno butne v krop in v istem trenutku pritisne na štoparico. Ko ta pokaže, da je minilo pet minut, so jajca trdo kuhana.

(Mimogrede, če hočeš mehko kuhana jajca, jih kuhaš natanko tri minute in šest sekund.) Potem jih olupiš, razrežeš in butneš zraven krompirja in korenja.

Grah je lahko iz konzerve, kuhanje svežega je preveč zaježano in ni treba pretiravati z zdravo prehrano, mislim, a sploh še kdo kuha grah doma, a štekaš, mislim, finta, ne?, če se pa dobi v konzervi, mislim, ne? Kisle kumarice so simpl. Ni jih treba kuhat. Samo narežeš jih, ampak ne toliko kot krompirja in korenja, malo manj, drugače bo prekislo. In fukneš zraven.

Malo pomešaš in počakaš da se zadeva ohladi. Potem pa dodaš nekaj žlic majoneze in zmešaš. Posoliš in popopraš po okusu in vržeš vse skupaj v hladilnik. Francoska solata bo fertik čez eno uro. In do takrat je prepovedano odpirati hladilnik in z žlico zajemati v skledo in tako malo za pokušino njupati kar stoje! Pa še malo kruha, mmmmm, je dobro, samo še eno žlico, mmmmm, in tako naprej! Hej! Poznamo take finte, ne ga srat, hladilnik naj ostane zaprt! Francoska mora bit mrzla!

No, ko urica mine in pridejo gostje (saj jih nisi pozabil poklicati, kaj?), na en lep krožnik vržeš lepo šnito šunke, vanjo z žlico flikneš malo francoske, šunko lepo zrolaš in jo položiš na solatni list (ki si ga prej opral, jasno!) in iz tube stisneš še nekaj drekcev majoneze, da vse skupaj zgleda ubitačno. Lahko dodaš tudi košček paradižnika ali limonce, saj veš, kako s temi stvarmi blefirajo v ta dobrih gostilnah. In postrežeš.

Jonas Ž.

TUJI JEZIKI (angleščina, nemščina, francoščina, italijanščina in ruščina) po novi metodi

TRUE LEARNING.

Dosebni programi za osnovnošolce in srednješolce.

Za bogatenje besednega zaklada, za sprostitvev v konverzaciji, za ponovitev in utrditev slovnice in pravopisa, za.....

Učimo in naučimo se tujega jezika na prijeten in izjemno učinkovit način. Glede dodatnih informacij kličite na:

GLOTTA NOVA, telefon 061 117 244

(interno 235, 237), Parmova 53, Ljubljana,

radi bomo poklepetali z vami.

PRIDRUŽITE SE NAM!

True Learning™

kej, okej! Vem, vem, vem! Res, je, v prejšnji številki Ž-ja smo imeli na tej strani ribolov, torej mora biti v tej številki bimbolov!

Ne? Ne! Protestiram! Kdo pa je kdaj rekel, da mora biti v eni številki ribolov, v naslednji bimbolov in v naslednji spet ribolov in tako naprej? No, a je kdo kaj takega rekel? Nič se ne spomnim!

In zato sem se odločil, punce, jebi ga, kar je res, je res, fanje bolj rabijo nasvete, kot pa ve, punce! O, ja, res je tako! Ne bomo spet razglabljali, zakaj tako mislim, jaz sem tukaj šef in bomo zato imeli danes spet ribolov. Ker se mi totalna smešno zdi, da bom nekaj puncam razlagal, ko pa ste tako nesramno prefrigate, da se tega sploh več ne da prenašat.

Ravno zadnjič sem spet eno videl, kako se ji je kar na sredi ulice avto nekaj pokvaril, pa je skakala tam okoli njega v visokih petkah in se tako kao v zadregi smehljala enemu tipčku, ki je v suknjiču in zakmašnih hlačah potem nekaj brskal pod havbo in se ful trudil, ona pa se je potem samo malo naslonila na avto in rekla: "Kako ste pa vi spretni!" In je bil tipček pečen, zvrtila ga jo okrog prsta v momentu, kača prekleta. Udarila ga je naravnost tja, kjer je moški najbolj občutljiv: v ego!

Dobro, dovolj je bilo opravičevanja, punce, resno mislim, odslej bo v Ž-ju več nasvetov za fante, kot za punce. In pika. In ne bo nič pomagalo, če se bo zdaj na uredništvo vsula gora pisem, Jonas, ti si pa res faca, joj, kako te imamo radi, res si enkrat in duhovit, daj, bodi dec, pa daj več nasvetov za punce, prosim, prosim, prosim!

Ne, ne bo pomagalo!

No... mogoče malo...

Okej, fanje. Zadnjič ste brali v Ž-ju, kako vas punce rangirajo po točkah in marsikdo naslednji dan ni upal v šolo, ker si je naračunal mizerno cifro in je šla vsa samozavest po gobe. No, saj ni tako hudo, res je sranje biti grd, majhen, mozojast in zavaljen. Naj pa te tolaži misel, da je na svetu več nas grdih, kot njih lepih, in da se bomo enkrat zbrali in jih vse pobili.

In ne misli, da grdi tipi ne dobijo kake dobre babe! Dobijo, dobijo, meni verjemi, bom pa ja najbolje vedel. Saj poznaš tisti stari štos o otroku, ki se je tako grd rodil, da so mu morali starši okrog vratu kost obesiti, da se je vsaj pes z njim igral. No, tisti otrok sem bil jaz. Lestvica iz prejšnje številke je zelo kruta in marsikdo izmed nas povprečnežev se na njej slabo odreže. Vendar se ni vse izgubljeno. Iz neznanega razloga so pripravljene ženske zamižati na obe očesi, če ima dec lastnosti, kot so: duhovitost, pamet, zanesljivost, uspešnost, občutek za romantiko, nežnost, možatost, pogum, avanturistični duh, muzikalčnost, poštenost, nepredvidljivost, energičnost, erotični naboj. Smo tako si lahko razlagamo dejstvo,

da včasih srečaš kje kako res strupeno pičko, zraven nje pa šeta kakšen prav majhen in debel plešast tipček.

Seveda pa ne gre vseh teh kategorij jemati kar brez rezerve, upoštevati je treba posamezne osebne značilnosti ženske, ki jo nameravaš osvojiti, in pravilno doziranje zgoraj naštetih lastnosti.

Pojdimo po vrsti.

1. Duhovitost. Fino je, če je moški duhovit. Nekateri ribolovski teoretiki celo zatrjujejo, da je odločilnega pomena, če moški svoj plen že ob prvem srečanju nasmeje. In je veliko resnice v tem. Če znaš punco spraviti v dobro voljo, bo nate gledala vedno s prijaznimi očmi.

Kar pa seveda ne pomeni, da je treba kar nenehno pripovedovati vice. Ne, nikdar se ne smeš na silo nekaj siliti. In nikdar ne pripovedovati mast-

nih vicev. Ne, ne in ne! Nikdar! Nikdar in nikoli! Za nobeno ceno! Dokler seveda zatrdno ne veš, da jo to vznemirja in sta pod rjuhami oba že čisto prešvicana. Ampak takrat je pa tako ali tako ni več treba pecati. Get the point?

2. Pamet. Bolje rečeno, brihtnost in razgledanost! Tu ne gre za ne vem kakšno načitanost, sploh ne. Babe hitro spregledajo kakšnega bleferja, ki nenehno citira iz nekih knjig in mimogrede omenja Nietzscheja, Dostojevskega ali (ti so najhujši) Freuda. Gre za to, da v vsakem trenutku veš, za kaj pravzaprav gre, da veš, kaj se po svetu dogaja. Da poznaš najnovejše filme, glasbo in politične razmere, da nekako veš, kaj je IN in kaj je OUT.

3. Zanesljivost. Če imaš sestanek ob tej in tej uri tega in tega dne, za božjo voljo, bodi tam ob dogovorjenem času. Ne obljubljal ničesar, kar boš težko izpolnil. Drži se dogovorov. Če ne boš dajal videza človeka, na katerega se ženska lahko zanese, ne bo nič. Če si ji sposoben pogledati globoko v oči in s tihim glasom prepričljivo in resno zatrditi: "Kadarkoli me boš potrebovala, bom zmeraj pri tebi!", ne da bi jo zvil smeh, si že na pol poti. Ženske potrebujejo občutek varnosti! Tega nikoli ne pozabi!

4. Uspešnost. Tu ne mislim na denar, ker denar ni vse. Čeprav je dobrodošel. Pri sedemnajstih ga tako ali tako ne moreš imeti, razen če so tvoji ta stari nagrašno bogati, žal pa so prav otroci takih staršev hudo zajebani. Ker imajo denar, ki ga niso zaslužili. Mislim sem na tiste vrste uspešnost, ko človek reče, glej, iz tega fanta pa še nekaj bo. Vsakdo lahko pri sebi najde neko stvar, v kateri se lahko prav posebej odlikuje. Matematika, fuzbal, poezija, slikarstvo, glasba, ples, nekdo se spozna na motorje, nekdo na živali. Razvijaj kar najbolj tisto, kar te zanima. In naj te po tem tudi poznajo. Hopla, zmanjkalo je prostora, nadaljujemo prihodnjič! Čao...

Jonas Ž.

Modna revija Moda z Vami

Bil je dan, ko je bilo treba oddati tekste za naslednjo številko Ž-ja in kar nekaj honorarcev se nas je nabralo v uredništvu. Sedeli smo v sobi, pili kavo in si izmenjavali informacije. Kaj je novega, kaj je kdo videl, kaj

pričela s pompozno muziko. Prva je pred polno dvorano stopila napovedovalka Mojca Blažej - Cirej in povedala, da bodo na reviji najboljši slovenski izdelovalci konfekcije in obutve predstavili modele, ki jih bomo nosili

naslednjo zimo. Luči so za

moda lahko zelo različna.

Manekenke so nosile elegantne hlačne kostime in kostime z daljšimi krili v temnih barvah, plašče iz obdelanega velurja, ki so segali do kolen, pa plašče, ki so segali do tal, dolga krila z razporkom ob strani, spredaj na sredini ali z večimi razporki, dolge puloverje, ki bi lahko služili tudi kot obleke, hlače klasičnega kroja, pa take spodaj razširjene (na zvonec, ampak ne

čisto na zvonec)... Fantje so se sprehodili v oprijetih pulijih, klasičnih hlačah in oblekah, potem so imeli za vratovi rute in nekaj odpetih gumbov na beli srajci, pa brezrokavnike karirastih vzorcev v sivo-beli kombinaciji...

Skratka, videli smo vse mogoče.

Najbolj opazna stvar na revije so bile lasulje Viktorija, ki naj bi jih naslednje leto nosila vsa Slovenija. Najbolj zanimiva predstavitev je bila predstavitev čevljev Peko, ko so nastopile plesalke Plesnega centra Fredi. Najbolj luškani so bili jasno otroci. Najbolj simpatični pa manekenki, ko so se slekli v spodnje perilo ter samozavestni in nasmejani pokazali svoje mišice.

Na pisto je prišel ansambel Čuki, zaigrali so svojo uspešnico Krokodilčki, in prireditev se je končala.

Ljudje so odšli domov, jaz pa napisat tale članek.

Anja

se govori... Potem pa prihrumi v sobo urednik, zaloputne z vrati, nas pogleda in zarjuje:

"Modne revije so v Festivalni dvorani. Kdo bo šel delat?"

Spogledali smo se in ostali tiho. Pa pogleda name, pomigne z glavo in reče: "Ti!"

In sem šla.

Zdaj že tradicionalna modna revija, ki spremlja Sejem mode v Ljubljani, se je

hip ugasnile, na oder so prišle manekenke in za njimi še manekenki.

Pa ni bilo videti nič posebnega. Ali pa sem morda pričakovala preveč. Kajti danes, ko lahko že povsod gledamo satelitske programe, smo nekako navajeni gledati na stezah odštekana in če že ne uporabna, pa vsaj zanimiva oblačila. V Festivalni žal ni bilo tako. Tudi kakšne nove smernice, ki bi se je vsi držali, ni bilo opaziti. Kar je razumljivo, saj vsi že vemo, da je danes

